

SMART ENGLISH

Tamil Translation for Tamil Medium Students

12th Std

Salient Features

- பத்தி வாரியாக Prose பாடங்களுக்கான தமிழாக்கம்.
- ❖ வரிக்கு வரி / stanza வாரியாக Poem-களுக்கு தமிழாக்கம்.
- Supplementary பாடங்களுக்கு தமிழில் பாடச்சுருக்கம்.
- Synonyms, Antonyms வார்த்தைகளுக்கும், வினாக்களுக்கான விடைகளில் உள்ள முக்கியமான வார்த்தைகளுக்கும் தமிழாக்கம் தரப்பட்டுள்ளன.

2019-20 Edition

All rights reserved © SURA Publications.

No part of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, digitally, electronically, mechanically, photocopying, recorded or otherwise, without the written permission of the publishers. Strict action will be taken.

For More Information - Contact

 Queries
 : enquiry@surabooks.com

 For Order
 : orders@surabooks.com

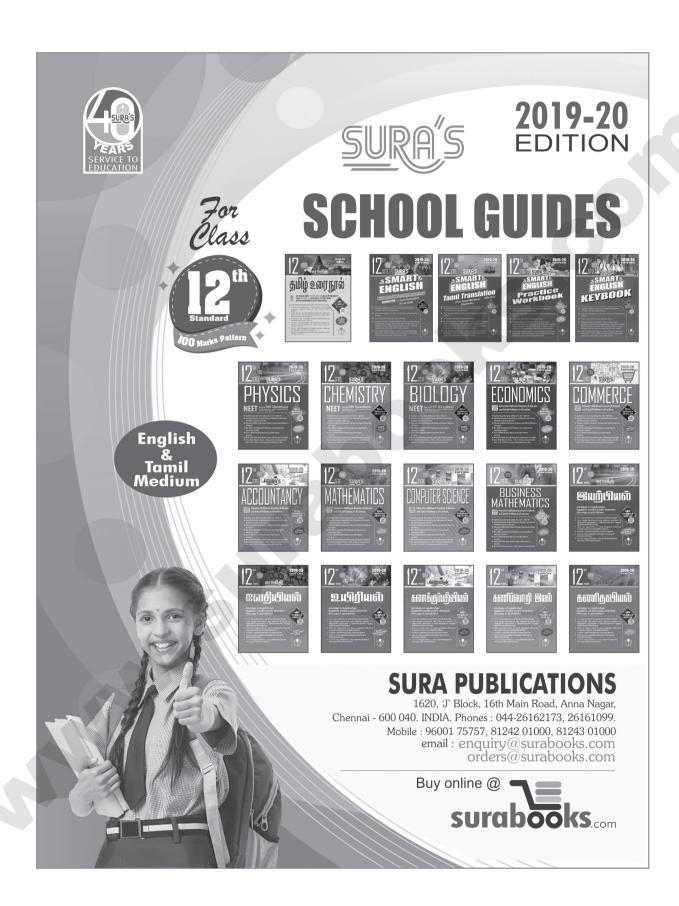
 Contact
 : 96001 75757 / 8124301000

 Whatsapp
 : 8124201000 / 9840926027

Online Site : www.surabooks.com
For Free Study Materials Visit http://tnkalvi.in

CONTENTS

		Page			
	<u>PROSE</u>				
1.	Two Gentlemen of Verona - A.J. Cronin	1 - 12			
2.	A Nice Cup of Tea - George Orwell	13 - 21			
3.	In Celebration of Being Alive - Dr. Christiaan Barnard	22 - 32			
4.	The Summit - Edmund Hillary	33 - 46			
5.	The Status of Tamil as a Classical Language - George L. Hart	47 - 54			
6.	On the Rule of the Road - A.G. Gardiner	55 - 62			
	<u>POEM</u>				
1.	The Castle - Edwin Muir	63 - 69			
2.	Our Casuarina Tree - Toru Dutt	70 - 76			
3.	All the World's a Stage - William Shakespeare	77 - 82			
4.	Ulysses - Alfred Tennyson	83 - 89			
5.	A Father to his Son - Carl August Sandburg	90 - 96			
6.	Incident of the French Camp - Robert Browning	97 - 102			
SUPPLEMENTARY READER					
1.	God Sees the Truth but Waits - Leo Tolstoy	103 - 108			
2.	Life of Pi - Yann Martel	109 - 113			
3.	The Hour of Truth (Play) - Percival Wilde	114 - 120			
4.	The Midnight Visitor - Robert Arthur	121 - 126			
5.	All Summer in a Day - Ray Bradbury	127 - 131			
6.	Remember Caesar (Play) - Gordon Daviot	132 - 144			

PROSE UNIT 1

TWO GENTLEMEN OF VERONA

- A. J. Cronin

வெரோனாவின் நற்குனாம் கொண்ட சூருவர்

- A. J. க்ரோனின்

ஆர்ச்சி பால்ட் ஜோசப் க்ரோனின் (1896-1981) ஸ்காட்லாந்தை சேர்ந்த நாவலாசிரியர், நாடக ஆசிரியர் மற்றும் மருத்துவர். வேல்ஸ் மற்றும் லண்டனில் மருத்துவராக பணியாற்றிய அவர் தன் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டபொழுது "Hatter's Castle". என்கிற முதல் நாவலை எழுதினார், அதன்மூலம் பிரபலமானார். அதனால், எழுதுவதை முழுநேர தொழிலாக்கிக் கொண்டார். "The Spanish Gardener" அவரது படைப்புகளில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

பாடச்சுருக்கம்

இந்த கதையை விவரிப்பவர், ஆல்ப்ஸ் மலையின் அடிவாரத்தில் தன் ஓட்டுநருடன் வாகனத்தில் செல்வதிலிருந்து இக் கதை ஆரம்பிக்கிறது. வெரோனா நகரின் (Verona) புறநகர் பகுதியில், காட்டு ஸ்ட்ராபெர்ரி பழங்களை விற்பனை செய்யும் இரு சிறுவர்கள் அவர்கள் வாகனத்தை நிறுத்தினார்கள். மேலும், இந்த சிறுவர்கள், அவலட்சணமான தோற்றத்தில் இருந்ததால் வண்டியின் ஓட்டுநர் அவர்களிடம் ஸ்ட்ராபெர்ரி பழங்களை வாங்குவதை விரும்பவில்லை. கதையை விவரிப்பவரின் தோழர் அந்த சிறுவர்களுடன் பேசியதில், அவர்கள் சகோதரர்கள் என தெரிந்தது. இவர்களில் மூத்தவன் 13 வயது நிக்கோலா (Nicola), மற்றவன், 12 வயது இளையவனான ஜாகோபோ (Jacopo). இந்த கதையை விவரிப்பவரும், அவர் தோழரும், ஒரு பெரிய கடை ஸ்ட்ராபெர்ரி பழங்களை அந்த சிறுவர்களிடம் வாங்கிக்கொண்டு நகரத்தை நோக்கி புறப்பட்டனர். மறுநாள் காலை, அவர்கள், அந்த இரு சகோதரர்களும் ஷூ பாலிஷ் செய்வதைப் பார்த்து வினவ, தாங்கள் பிழைப்புக்காக பல வேலைகளைச் செய்வதாக அச்சிறுவர்கள் கூறினர். கதையை விவரிப்பவரிடமும், அவரது தோழரிடமும், தாங்கள் வழிகாட்டிகளாக பணியாற்றி, நகரத்தில் உள்ள ஜூலியட் கல்லறையையும் மற்றும் பிற பார்க்கவேண்டிய இடங்களையும் சுற்றுலா வருபவர்களுக்குக் காண்பிப்பதாக கூறினர். மேலும், நகரத்தில் அவர்கள் தங்கியிருக்கும் வேளையில், அந்த இரு சிறுவர்களுக்குக் காண்பிப்பதாக கூறினர். மேலும், நகரத்தில் அவர்கள் தங்கியிருக்கும் வேளையில், அந்த இரு சிறுவர்களும் அவர்களுக்கு மிகவும் உதவிகரமாக இருந்தனர்.

பிறகு, அந்த இரு சிறுவர்களும், விற்கப்படாத பத்திரிகைகளை, இரவு நேரத்தில் கடைசி பஸ் வரும் நேரத்தில் விற்க தயாராக இருந்தனர். கதையை விவரிப்பவர் அவர்களுடன் பேசி ஏன் அவர்கள் இவ்வளவு கடுமையாக உழைக்கிறார்கள் என கேட்டார். மேலும், கணிசமான அளவு பணம் சம்பாதிக்கும் அவர்கள் ஏன் துணிமணிகளுக்காகவும், உணவுக்காகவும் செலவழிப்பதில்லை எனவும் கேட்டார். நிகோலா அவரிடம் தங்கள் மனதில் ஒன்று உள்ளதாக கூறினான், ஆனால் அதை அவள் விவரிக்கவில்லை.

கதையை விவரிப்பவரிடம், ஜாகோபோ (Jacopo), தங்களை அவருடைய காரில், சுமார் முப்பது கிலோமீட்டர் தூரத்தில் உள்ள போலேடா (Poleta) கிராமத்திற்குச் செல்ல, அவர்களின் காரை அனுப்ப முடியுமா என கேட்டான். அது தங்களுக்கு மிகப்பெரிய உதவியாய் இருக்கும் எனவும் கூறினான். ஆனால், நிகோலாவுக்கு தன் சகோதரன் அவரை (இந்த கதையை விவரிப்பவரை) தொந்தரவு செய்வது பிடிக்கவில்லை.

ஆனால், கதையை விவரிப்பவர், அந்த இரு சிறுவர்களும் அந்த இடத்தை அடைய தான் உதவுவதாய் ஒப்புக்கொண்டார். அதனால், மறுநாள் மதியம், அவர் அந்த இரு சிறுவர்களையும் கிராமத்திற்கு தன் காரில் அழைத்துச் சென்றார். அவர்களை இறக்கிவிட்டவுடன்,

அவர்கள் இருவரும் ஒரு பெரிய சிவப்புக் கூரை வீட்டில் நுழைவதை கண்டார். அது உண்மையில் ஒரு மருத்துவமனை ஆகும்.

அந்த மருத்துவமனையில் நுழைய தயங்கிய (இந்த) கதையை விவரிப்பவர், அங்கு இருக்கும் நர்சிடம், அந்த பெண் நோயாளி யார் என்றும், அந்த சிறுவர்கள் யார் என்றும் கேட்டார். பின்னர், அந்த நர்ஸ் அவரிடம், காச நோயால் அவதிப்படும் அவள் பெயர் லூசியா என்றும், அவள் அந்த இரு சிறுவர்களின் சகோதரி என்றும் கூறினாள். போரின் போது வெடிகுண்டு வீழ்ந்து அவர்கள் வீடு அழிந்ததது எனவும் கூறினாள். மனைவியை இழந்த அவர்களின் தகப்பனாரும் அந்த போரின் முற்பகுதியில் கொல்லப்பட்டதாகவும் தெரிவித்தாள். அவர் இறந்தவுடன் குழந்தைகள் மூவரும் பசியால் பரிதவிக்க வேண்டிய நிலைமைக்கு தள்ளப்பட்டனர். அந்த நர்ஸ் மேலும் (கதையை விவரிப்பவரிடம்), அந்த நகரை ஆளவந்த ஜெர்மானியரை அவர்கள் வெறுத்ததாகவும், எதிர்ப்பு இயக்கத்தில் சேர்ந்ததாகவும் கூறினாள். போர் முடிவுற்றவுடன், லூசியா காச நோயால் பாதிக்கப்பட்டாள். அந்த இரு சகோதரர்களும் அவளை மருத்துவமனையில் சேர்த்தனர். அதன் காரணமாய் அவர்கள் மிகவும் பிரயத்தனம் செய்து மருத்துவமனைக்கு ஒழுங்காக பணம் கட்டி வந்தனர்.

கதையை விவரிப்பவர், மருத்துவமனையில், அறைக்கு வெளியே காத்திருந்தார். அவர் அந்த இரு சிறுவர்களும் தங்கள் சகோதரியிடம் காட்டும் அன்பு மற்றும் ஈடுபாட்டால் மனம் நெகிழ்ந்தார். ஆனால், அவர்கள் குணத்தை அறிந்த அவர், அவர்கள் இருவரும் தங்களின் மேல் பிறர் பரிதாபம் காட்டுவதை விரும்பாதவர்கள் என்பதையும் உணர்ந்திருந்தார். எனவே, திரும்பும் வழியில் தனக்கு அவர்களின் ரகசியம் தெரியாதது போல் காட்டிக்கொண்டார்.

இவர்களைப் போன்ற பணிவான குணமுடைய சிறுவர்கள் நம் சமுதாயத்திற்கு ஒரு எதிர்காலத்திற்கான நம்பிக்கையை அளிக்கிறார்கள். அதாவது, போர், ஆயுதங்கள் மற்றும் வெறுப்புகளுக்கு நடுவிலும், மனித (கருணை) தன்மை இருக்கும் என்ற ஒரு நம்பிக்கையை அளிக்கிறார்கள்.

SUMMARY OF PARAGRAPHS

TEXTUAL PARAGRAPHS	தமிழாக்கம்
As we drove through the foothills of the Alps two small boys stopped us on the outskirt of Verona. They were selling wild strawberries.	நாங்கள் ஆல்ப்ஸ் அடிவாரத்தில் வாகனத்தில் செல்லும்பொழுது, இரண்டு சிறுவர்கள் வெரோனா (Verona) புறநகர் பகுதியில் எங்களை நிறுத்தினார்கள். அவர்கள் காட்டு ஸ்ட்ராபெர்ரிகளை (பழங்கள்) விற்பனை செய்தனர்.
"Don't buy," warned Luigi, our cautious driver. "You will get fruit much better in Verona. Besides, these boys" He shrugged his shoulders to convey his disapproval of their shabby appearance.	"வெரோனா (இத்தாலியில் உள்ள ஒரு நகரம்) -இல் இவற்றை விட மிகச் சிறந்த பழங்களை வாங்கலாம், இவற்றை வாங்காதீர்கள்", என, எங்கள் டிரைவர், லூய்கி எச்சரித்தார். "மேலும், இந்த சிறுவர்கள்", என ஆரம்பித்த அவர், தனது தோள்பட்டைகளை உயர்த்தி, அவர்களின் அவலட்சணமான தோற்றத்தை தாம் ஏற்றுக் கொள்ளாததை, வெளிப்படுத்தினார்.
One boy had on a worn jersey and cut-off khaki pants; the other a shortened army tunic gathered in loose folds about his skinny frame. Yet, gazing at the two little figures, with their brown skins, tangled hair and dark earnest eyes, we felt ourselves strangely attracted.	ஒரு பையன் ஜெர்சி ஆடையும், வெட்டப்பட்ட காக்கி கால் சராயும் அணிந்திருந்தான். மற்றவன், ஒரு சுருக்கமான, தளர்ந்த மடிப்புகளுடன், கை இல்லாத, இராணுவ உள்சட்டையை அணிந்திருந்தான். அவர்களின் பழுப்பு நிறம், சிக்கலான முடி மற்றும் இருண்ட, ஆனாலும் ஊக்கமான கண்கள் ஆகியவை, விசித்திரமாக இருந்து, எங்களை கவர்ந்தன.

TREVELLAL DADA CDA DUC		
TEXTUAL PARAGRAPHS	தமிழாக்கம்	
My companion spoke to the boys, discovered that they were brothers. Nicola, the elder, was 13; Jacopo, who barely came up to the door handle of the car, was nearly 12. We bought their biggest basket, and then set off toward town.	என் தோழன் அந்த சிறுவர்களுடன் பேசியதில், அவர்கள் சகோதரர்கள் என தெரிந்தது. மூத்தவன் 13 வயது நிக்கோலா (Nicola), மற்றவன் கிட்டத்தட்ட கார் கதவின் கைப்பிடி வரையே உயரமே உள்ள, 12 வயது இளையவனான ஜாகோபோ (Jacopo), நாங்கள் அவர்களிடமிருந்த, மிக பெரிய கூடையை விலைக்கு வாங்கினோம், பின்னர் நகரத்தை நோக்கி புறப்பட்டோம்.	
Next morning, coming out of our hotel, we saw our friends bent over shoeshine boxes beside the fountain in the public square, doing a brisk business. We watched for a few moments; then as trade slackened we went over. They greeted us with friendly faces.	அடுத்த நாள் காலை, எங்கள் ஹோட்டலில் இருந்து நாங்கள் வெளியே வந்தோம், எங்கள் நண்பர்களான (அந்த சகோதரர்கள்) மக்கள் சதுக்கத்தில் உள்ள நீரூற்றுக்கு அருகே ஷூ பாலிஷ் பெட்டிகளின் மேலாக குனிந்து, விறுவிறுப்பாக ஷூ பாலிஷ் செய்வதைப் பார்த்தோம். ஒரு சில நிமிடங்களுக்கு, நாங்கள் அவர்களை கவனித்தோம். பின்னர், அவர்களின் வியாபாரம் குறைந்ததும், அவர்களிடத்தில் நாங்கள் சென்றோம் அவர்கள் நட்பு நிறைந்த முகங்களுடன் எங்களை வரவேற்றனர்.	
"I thought you picked fruit for a living," I said." We do many things, sir," Nicola answered seriously.	உங்கள் ஜீவனத்திற்க்காக நீங்கள், பழ வியாபாரத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தீர்கள் என நினைக்கிறேன் "என்று நான் சொன்னேன். "நாங்கள் பல வேலைகளைச் செய்கிறோம், ஐயா". என நிக்கோலா எனக்கு பதிலளித்தான்.	
He glanced at us hopefully. "Often we show visitors through the town to Juliet's tomb and other places of interest." "All right," I smiled. "You take us along."	அவன் எங்களை ஒரு நம்பிக்கையுடன் பார்த்து, "அடிக்கடி நாங்கள் நகரத்தில் உள்ள ஜூலியட் கல்லறையையும் மற்றும் பிற இடங்களையும் சுற்றுலா வருபவர்களுக்குக் காண்பிப்போம்", எனக் கூறினான். "சரி", என நான் சிரித்து, "நீ எங்களை அழைத்துச் செல்" என்றேன்.	
As we made the rounds, my interest was again provoked by their remarkable demeanour. They were childish enough, and in many ways quite artless. Jacopo was lively as a squirrel. Nicola's smile was steady and engaging. Yet in both these boyish faces there was a seriousness which was far beyond their years. In the week which followed we saw them frequently, for they proved extremely useful toes.	நாங்கள் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் போதே, அவர்களது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு நடத்தையால் என் ஆர்வம் மீண்டும் தூண்டப்பட்டது. அவர்கள் குழந்தைத் தனமாக இருந்தனர், மற்றும் பல விஷயங்களில் மிகவும் அப்பாவிகளாக இருந்தனர். ஜாகோபோ ஒரு அணிலைப்போல, கலகலப்பாக இருந்தான். ஆனால் இருவரின் முகங்களிலும் அவர்கள் வயதிற்கு மீறிய தீவிரம் இருந்தது. தொடர்ந்து வந்த வாரத்தில், அவர்களை அடிக்கடி நாங்கள் பார்த்தோம்.	
If we wanted a pack of American cigarettes, or seats for the opera or the name of good restaurant, Nicola and Jacopo could be relied upon to satisfy our needs. What struck one most was their willingness to work. During these summer days, under the hot sun, they shined shoes, sold fruit, hawked newspapers, conducted tourists round the town, and ran errands.	அவர்கள் எங்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளவர்களாக இருந்தனர். அமெரிக்க சிகரெட் பெட்டிகள், இசை நாடகம் பார்ப்பதற்கான இருக்கைகள், அல்லது நல்ல உணவகத்தின் பெயர் ஆகியவற்றை நாங்கள் விரும்பினால், நிகாலோவும், ஐகோபோவும் உடனே எங்கள் தேவைகளை நிறைவேற்ற நம்பிக்கையானவர்களாக இருந்தார்கள். ஆனால், எல்லாரையும் எது அசத்தியது என்றால், எந்த வேலை சொன்னாலும் அதைச் செய்ய அவர்கள் தயாராக இருந்தார்கள். கோடை நாட்களில், தகிக்கும் சூரியனின் கீழ், அவர்கள் காலணிகளை மெருகேற்றினார்கள், பழம் விற்றார்கள், செய்தித்தாள்களைக் கூவி விற்றார்கள், சுற்றுலா பயணிகளை நகரம் முழுதும் சுற்றி காட்டுவது போன்றவற்றில் இயங்கினார்கள்.	

odid 3 An Stu Sinart English in Iransiation		
TEXTUAL PARAGRAPHS	தமிழாக்கம்	
One night, we came upon them in the windy and deserted square, resting on the stone pavement beneath the lights. Nicola sat upright, tired. A bundle of unsold newspapers lay at his feet. Jacopo, his head resting upon his brother's shoulder was asleep. It was nearly midnight.	ஒரு இரவில் விளக்குகளின் கீழே, காற்றுவீசும் வெறிச்சோடிய நடைபாதையில் இருந்த அவர்களை நாங்கள் பார்த்தோம். அது கிட்டத்தட்ட நள்ளிரவாக இருந்தது. நிக்கோலா, நிமிர்ந்த நிலையில் , சோர்வாக உட்கார்ந்திருந்தான். விற்கப்படாத பத்திரிகைக் கட்டு அவனது காலடியில் இருந்தது. அவனது தோள்பட்டை மீது சகோதரன் ஜாகோபோ தலையை வைத்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தான்.	
"Why are you out so late, Nicola?" "Waiting for the last bus from Padua. We shall sell all our papers when it comes in." "Must you work so hard? You both look rather tired." "We are not complaining, sir."	"நீ ஏன் இவ்வளவு தாமதமாக வெளியில் இருக்கிறாய் , நிக்கோலா?" (நான்) "பது வா வி லி ரு ந் து வரு ம் பே ரு ந் தி ற் கா க காத்திருக்கிறோம், அது வந்தால் எங்களுடைய எல்லா பத்திரிகைகளையும் விற்றுவிடுவோம்" (நிகோலா) "நீங்கள் இவ்வளவு கடினமாக உழைக்கவேண்டுமா? நீங்கள் இருவரும், மிகவும் சோர்வாக உள்ளீர்கள்" (நான்) "நாங்கள் வருந்தவில்லை ஐயா" (நிகோலா)	
But next morning, when I went over to the fountain to have my shoes shined, I said, "Nicola, the way you and Jacopo work, you must earn quite a bit. You spend nothing unclothes. You eat little enough when I see you have a meal it's usually black bread and figs. Tell me, what do you do with your money?" He colored deeply under his sunburn, and then grew pale. He looked to the ground.	அடுத்த நாள் காலை, நான் என் காலணிகளை பாலிஷ் செய்ய நீரூற்றுக்குச் சென்றபோது, அவர்களிடம், "நிகோலா, நீயும் ஜாகோபோவும் செய்யும் வேலைக்கு, கொஞ்சம் அதிகமாகவே சம்பாதிக்க வேண்டும். நீங்கள் துணிகளுக்கு செலவழிப்பதே இல்லை, .நீங்கள் குறைந்த அளவே உண்கிறீர்கள் நீங்கள் உண்ணும் உணவை நான் பார்க்கும்போது, வழக்கமாக கருப்பு ரொட்டி மற்றும் அத்திப்பழமே உள்ளது என்னிடம் சொல், உங்கள் பணத்தை நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்?"	
"You must be saving up to emigrate to America," I suggested. He looked at me sideways, spoke with an effort. "We should greatly like to go to the States. But here, at present, we have other plans." "What plans?" He smiled uncomfortably. "Just plans, sir," he answered in a low voice.	அவன் தரையை நோக்கினான். "நீங்கள் அமெரிக்காவுக்கு குடியேற வேண்டும் என சேமிக்கிறீர்கள் போலும்", என நான் கூறினேன். அவன் பக்கவாட்டில் என்னை பார்த்துப் பேசினான். "நாங்கள் அமெரிக்கா செல்ல விரும்புகிறோம், ஆனால் இங்கே, தற்போது, எங்களுக்கு வேறு திட்டங்கள் உள்ளன". "என்ன திட்டம்?" அவன் சங்கடமாக சிரித்தான். "வெறும் திட்டங்கள்தான் ஐயா", என அவன் ஒரு மெலிந்த குரலில் பதிலளித்தான்.	
"Well," I said, "we're leaving on Monday. Is there anything I can do for you before we go?"	"நாங்கள் திங்கட்கிழமை புறப்படுகிறோம். நாங்கள் செல்வதற்கு முன் உங்களுக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமா?", என நான் கேட்டேன்.	
Nicola shook his head, but suddenly Jacopo said, "Sir," he burst out, "every Sunday we make a visit to the country, to Poleta, 30 kilometres from here. Usually we hire bicycles. But tomorrow, since you are so kind, you might send us in your car."	நிகோலா, அவன் தலையை குலுக்கினான், ஆனால், திடீரென்று ஜாகோபோ கேட்டான், "ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் நாங்கள் எங்கள் கிராமத்திற்கு விஜயம் செய்கிறோம், இங்கே இருந்து போலேடா (கிராமம்) 30 கிலோமீட்டர் தூரத்தில் உள்ளது. வழக்கமாக நாங்கள் சைக்கிள்களை வாடகைக்கு எடுத்துத்தான் செல்வோம். ஆனால் நீங்கள் எங்களுக்காக அன்பானவர்களாக இருப்பதால், எங்களை உங்கள் காரை அனுப்பமுடியுமா?"	

for Full Book Order online and Available at all Leading Bookstores

Sura's 🛶 XII Std 🛶 Smart English 🛶 Translation

TEXTUAL PARAGRAPHS	தமிழாக்கம்
I had already told Luigi he might have the Sunday off. However, I answered, "I'll drive you out myself."	நான் ஏற்கனவே லூய்கியிடம் (என் ஓட்டுநர்) அவன் ஞாயிற்றுக் கிழமை விடுமுறை எடுத்துக் கொள்ளலாம் எனக் கூறி இருந்தேன். எனவே, அவர்களிடம், "நானே காரை எடுத்து வருகிறேன்", என கூறினேன்.
There was a pause. Nicola was glaring at his young brother in vexation. "We could not think of troubling you, sir." "It won't be any trouble." He bit his lip, then, in a rather put out tone, he said, "Very well."	ஓர் சிறிய இடைவேளைக்குப்பின் நிகோலா தன் தம்பியை வேதனையுடன் பார்த்தான். "ஐயா, நாங்கள் உங்களை சிரமப்படுத்த வேண்டுமென நினைக்கவில்லை", எனக் கூறினான். "அது ஒன்றும் சிரமம் இல்லை", என்றேன் நான். அவன் தன் உதட்டை கடித்துக்கொண்டு, "மிகவும் நல்லது", என்றான்.
The following afternoon we drove to the tiny village set high upon the hillside. I imagined that our destinations would be some humble dwellings. But, directed by Jacopo, we drew up at a large red-roofed villa, surrounded by a high stone wall. I could scarcely believe my eyes and before I could recover breath my two passengers had leaped from the car.	மறுநாள் மதியம், நாங்கள் மலை மீது அமைந்துள்ள ஒரு சிறிய கிராமத்திற்குச் சென்றோம். நாங்கள் செல்லுமிடத்தில் சில எளிய வீடுகள் மட்டுமே இருப்பதாக நான் கற்பனை செய்தேன். ஆனால், ஜாகோபோ காட்டிய வழியாக நாங்கள் சென்றபோது, ஒரு உயரமான கல் சுவரால் சூழப்பட்ட ஒரு பெரிய சிவப்புக் கூரை வீட்டைக் கண்டேன். என் கண்களையே என்னால் நம்பவே முடியவில்லை. நான் சுதாரிக்கும் முன், இரண்டு பயணிகளும் (அண்ணனும், தம்பியும்) காரில் இருந்து குதித்தனர்.
"We shall not be long, sir. Perhaps only an hour. May be you'd like to go to the cafe in the village for a drink?" They disappeared beyond the corner of the wall.	"நாங்கள் அதிகநேரம் எடுக்கமாட்டோம் ஐயா, சுமார் ஒரு மணி நேரத்திற்குள் வந்துவிடுவோம். தாங்கள் அதுவரை இந்த கிராமத்தில் உள்ள சிறு உணவகத்திற்குச் சென்று ஏதாவது அருந்திவிட்டு வரலாமே?", எனக் கூறிவிட்டு சுவரின் மூலைக்குப் பின்னால் சென்று மறைந்தனர்.
After a few minutes I followed. I found a grilled side-entrance and, determinedly, rang the bell. A pleasant-looking woman with steel-rimmed spectacles appeared. I blinked as I saw that she was dressed in the white uniform of a trained nurse.	சிலநிமிடங்களுக்குப் பிறகு, நான் பின் தொடர்ந்தேன். கம்பிகளால் மூடப்பட்ட பக்க நுழைவாயிலைக் கண்டு, ஒரு உறுதியுடன் மணியை அழுத்திவிட்டேன். அங்கு வெள்ளை சேலை அணிந்த ஒரு பயிற்சி பெற்ற செவிலி (nurse) தோன்றினாள். அவள் அழகாக, இரும்பு விளிம்புகளால் (Frame) ஆன கண்ணாடி அணிந்திருந்தாள்.
"I just brought two small boys here." "Ah, yes." Her face lit up; she opened the door to admit me. "Nicola and Jacopo. I will take you up."	"இங்கு, இப்போதுதான் இரு சிறுவர்களை கூட்டிவந்தேன்", என்றேன் நான். "ஆமாம்", எனக் கூறிய அவளது முகம் ஒளிர்ந்தது. கதவைத் திறந்து என்னை அனுமதித்தாள். "நிகோலா, ஜாகோபோவைத் தானே கூறுகிறீர்கள், நான் உங்களை அழைத்து செல்கிறேன்", என்றாள்.
She led me through a cool, tiled vestibule into the hospital for hospital the villa had become. At the door of a little cubicle the nurse paused, put her finger to her lips, and with a smile bade me look through the glass partition.	அவள் ஒரு குளிர்ந்த, ஓடுகளையுடைய பாதை வழியே என்னை, மருத்துவமனையாய் மாறி இருந்த வீட்டிற்குள் அழைத்துச் சென்றாள். ஒரு சிறிய அறையின் கதவருகே நின்று, ஒரு புன்னகையுடன் தன் உதட்டின்மேல் விரலை வைத்து என்னை நோக்கி, ஒரு கண்ணாடி தடுப்பினிடையே பார்க்கச்சொன்னாள்.

TEXTUAL PARAGRAPHS

The two boys were seated at the bedside of a girl of about twenty who, propped up on pillows, wearing a pretty lace jacket, was listening to their chatter, her eyes soft and tender. One could see at a glance her resemblance to her brothers. A vase of wild-flowers stood on her table, beside a dish of fruit and several books.

தமிழாக்கம்

அவர்கள் இருவரும் 20 வயதிற்கு உட்பட்ட ஒரு பெண்ணின் படுக்கையருகே அமர்ந்திருந்தனர். அவள் ஒரு அழகான பளிச்சென்ற ஜாக்கெட் அணிந்திருந்தாள், தலையணையின் மீது சாய்ந்து, தன் மென்மையான, கனிந்த கண்களுடன் அவர்களை பார்த்துக்கொண்டே, அவர்கள் இருவரும் பேசுவதை, கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள். ---அவளைப் பார்ப்பதற்கு,தம் சகோதரர்களுடனான ஒரு உருவ ஒற்றுமையைக் காண முடிந்தது. காட்டு மலர்கள் அடங்கிய ஒரு பூக்குவளை அவள் மேஜையில் இருந்தது. பழங்கள் கொண்ட பாத்திரம் மற்றும் பல புத்தகங்களும் இருந்தன.

"Won't you go in?" the nurse murmured. "Lucia will be pleased to see you."

I shook my head and turned away. I felt I could not bear to intrude upon this happy family party. But at the foot of the staircase I drew up and begged her to tell me all she knew about these boys.

"நீங்கள் உள்ளே போகமாட்டீர்களா? உங்களைப் பார்த்தால் மகிழ்ச்சியடைவாள்", என்றாள்

மகிழ்ச்சியான குடும்ப நிகழ்வில் தலையிடக்கூடாது என்பதை உணர்ந்த நான், என் தலையை மறுப்புடன் அசைத்தேன். மாடிப்படிகளின் கீழே செவிலியிடம், நான் அந்த சிறுவர்களை பற்றி அவளுக்குத் தெரிந்ததைக் கூறும்படி கேட்டேன்.

She was eager to do so. They were, she explained, quite alone in the world, except for this sister, Lucia. Their father, a widower, a well-known singer, had been killed in the early part of the war. Shortly afterward a bomb had destroyed their home and thrown the three children into the streets. They had always known a comfortable and cultured life --- Lucia had herself been training as a singer --- and they had suffered horribly from near starvation and exposure to the cold winter.

அவளும் அதைச் சொல்ல ஆர்வமாக இருந்தாள்.இந்த சகோதரி லூசியாவைத் தவிர, இவ் உலகில் அவர்களுக்கு யாரும் இல்லை. அவர்களின் தந்தை, மனைவியை இழந்த ஒரு பிரபல பாடகர், போரின் ஆரம்பத்தில் அவர் கொல்லப்பட்டார். சில காலத்திற்குப் பிறகு, ஒரு குண்டு அவர்களது வீட்டையும் அழித்து, மூன்று பிள்ளைகளையும் தெருக்களில் தள்ளியது. அவர்கள் நாகரீகமான, வசதியான வாழ்க்கைக்கு பழக்கப்பட்டவர்கள்- ஒரு பாடகியாக லூசியாவுமே, தயாராகி வந்தாள்-ஆனால் அப்போது, அவர்கள் மிக மோசமாக, பட்டினிக்கும், கடும்குளிருக்கும் உள்ளானார்கள்.

For months they had barely kept themselves alive in a sort of shelter they built with their own hands amidst the rubble. Then for three years the Germans ruled the city. The boys grew to hate the Germans. When the resistance movement began secretly to form they were among the first to join. When the war was over, and we had peace at last, they came back to their beloved sister. And they found her .....suffering from tuberculosis of the spine."

அவர்கள் சில மாதங்கள், தங்கள் கைகளால் கட்டப்பட்ட தங்குமிடத்திலேயே வாழ்ந்தார்கள். பின்னர் 3 ஆண்டுகள், ஜெர்மானியர் இந்த நகரத்தை ஆட்சி செய்தனர். இந்த சிறுவர்கள், வளரும்போழுதே, ஆரம்பித்தார்கள். ஜெர்மன்களை வெறுக்க எதிர்ப்பாளர்கள் இயக்கம் இரகசியமாகத் தொடங்கிய போது அவர்கள் தான் முதலில் சேர்ந்தனர். யுத்தம் முடிவடைந்து, கடைசியாக சமாதானம் வந்த போது, அவர்கள் தங்கள் சகோதரியிடம் திரும்பி வந்தார்கள். அவளது முதுகெலும்பில் காச நோய் (tuberculosis) பற்றிய நிலையில் அவர்கள் அவளை கண்டனர்.

She paused, took a quick breath. "Did they give up? I do not have to answer that question. They brought her here, persuaded us to take her into the hospital. In the twelve months she has been our patient she has made good progress. There is every hope that one day she will walk -and sing - again."

அந்த நர்ஸ் இடையில் நிறுத்தி, விரைவாக மூச்சு விட்டுக்கொண்டாள். "அவர்கள் கைவிட்டுவிட்டார்களா", என்ற என் கேள்விக்கு, "அவர்கள் அவளை இங்கு அழைத்து வந்தார்கள், அவளை மருத்துவமனையில் சேர்த்துக்கொள்ள எங்களை வற்புறுத்தினார்கள். பன்னிரண்டு மாதங்கள் அவள் எங்கள் நோயாளியாக இருந்து, நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்தாள். ஒரு நாள் அவள் நடந்துகொண்டே, பாடுவாள் என்று முழு நம்பிக்கையும் இருக்கிறது", என்று நர்ஸ் கூறினாள்.

TEXTUAL PARAGRAPHS	தமிழாக்கம்
"Of course, everything is so difficult now, food so scarce and dear, we could not keep going unless we charged a fee. But every week, Lucia's brothers have made their payment." She added simply, "I don't know what they do, I do not ask. Work is scarce in Verona. But whatever it is, I know they do it well."	"நிச்சயமாக, எல்லாமே இப்போது மிகவும் கடினமாக உள்ளது. உணவு கிடைப்பது மிகவும் அரிதாகவும், விலை அதிகமாகவும் இருக்கிறது, எனவே, கட்டணம் வசூலிக்காவிட்டால் நாங்கள் செயல்பட முடியாது. ஆனால் ஒவ்வொரு வாரமும் லூசியாவின் சகோதரர்கள் பணம் கட்டுகிறார்கள். அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை, நானும் கேட்பதில்லை. வெரோனாவில் வேலை கிடைப்பது கடினம். எது எப்படி இருந்தாலும், அவர்கள் எதையும், சிறப்பாகவே செய்கிறார்கள்", என்று அவள் கூறினாள்.
"Yes," I agreed. "They couldn't do it better."	"ஆம்", என்ற நான், "அவர்கள் இதை விட சிறப்பாக செய்ய முடியாது", என ஒப்புக்கொண்டேன்.
I waited outside until the boys rejoined me, and then drove them back to the city. They sat beside me, not speaking. For my part, I did not say a word I knew they would prefer to feel that they had safely kept their secret. Yet their devotion had touched me deeply.	சிறுவர்கள் என்னிடம் மறுபடியும் வருவதற்கு முன்பாக, நான் வெளியே காத்திருந்தேன். பின்னர் அவர்களை நகரத்திற்கு அழைத்துச் சென்றேன். அவர்கள் பேசாமல், என் அருகே உட்கார்ந்திருந்தார்கள். என் பங்கிற்கு, நானும் ஒரு பேச்சும் எடுக்கவில்லை-ஏனெனில், அவர்கள் தங்களுடைய இரகசியத்தை பாதுகாப்பாகவைத்திருக்கிறோம் என்ற உணர்வில் இருக்க விரும்புவார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். அவர்களின் ஈடுபாடு என்னை ஆழமாகத் தொட்டது.
War had not broken their spirit. Their selfless action brought a new nobility to human life, gave promise of a greater hope for human society.	போர் அவர்களின் உத்வேகத்தை உடைக்கவில்லை. மனிதத் தன்மைக்கு ஒரு புதிய கௌரவத்தைக் கொண்டுவந்த அவர்களின் தன்னலமற்ற நடவடிக்கை, மனித சமுதாயத்திற்கு ஒரு பெரும் நம்பிக்கையை அளித்தது.

GLOSSARY

barely almost not (scarcely), அரிதான, அதிகமின்றி

blinked surprised, வியந்தேன்

a series of short, quick high-pitched sounds, கடகடவென வேகமாய் அர்த்தமின்றி chatter

பேசுதல்

cubicle a small space with walls or curtains around it, சதுர வடிவிலான சிறிய அறை

demeanour appearance and behaviour, நடத்தை

the feeling of having a negative opinion of someone, அனுமதி மறுத்தல் disapproval

dwelling places where people live, வசிப்பிடம்

emigrate take up citizenship of another country, குடியேறுதல் (வேறு இடம், நாடு முதலியன)

hawk sell things crying out loudly, going from place to place, கூவுதல் (ஊர் ஊராய் சென்று

பொருட்கனை கூவி விற்றல்)

intrude enter without permission, அனுமதி இன்றி நுழைதல்

nobility the quality of being good and honest in character, நல்ல, நேர்மையான குணங்கள்

a musical play, பாட்டுடன் கூடிய நாடகம் opera

outskirts the outer parts of a town, நகருக்கு வெளியிலுள்ள பகுதிகள்

to put trust on someone or something, நம்பிக்கை வைத்தல் (யாரிடமாவது, எதிலாவது) relied upon

debris, broken bricks, இடிபாடுகள், உடைந்த செங்கல் முதலியன rubble

scarce very small in amount, அரிதாக, தட்டுப்பாடு

raise one's shoulders slightly and momentarily, தோள்களை குலுக்குதல் shrug

tangled (n) twisted, messy, சீராக இல்லாத

tunic a loose outer garment without sleeves, ഉണ്വന്ത ഥേരനപെ

(குறிப்பு: தடித்த எழுத்துகளில் கொடுக்கப்பட்டவை பாடநூல் glossary-இல் உள்ளவை)

Words	Synonyms இணைச்சொல்	Antonyms எதிர்ச்சொல்
artless	innocent, guileless (அப்பாவி, வஞ்சகமற்ற)	guileful (வஞ்சகமுள்ள)
beside	alongside (அதனருகே)	from far away (வெகு தூரத்தில்)
bought	purchased (வாங்கினோம்)	sold (விற்றான்)
brisk	quick, fast (விரைவாக, வேகமாக)	slow (மெதுவாக)
cautious	careful, alert (கவனமாக)	careless (കഖனமின்றி)
deserted	uninhabited, unoccupied (யாரும் வசிக்காத, யாரும் ஆக்கிரமிக்காத)	crowded (கூட்டமாக)
devotion	loyalty (விசுவாசமாக)	disloyalty (விசுவாசமற்ற)
disappeared	vanished (மறைந்தனர்)	appeared (தோன்றினார்)
disapprove	deny, refuse (மறுத்தல்)	permit (அனுமதித்தல்)
eager	anxious, enthusiastic (ஆர்வமிக்க, உற்சாகமாக)	unenthusiastic (உற்சாகமின்றி)
engaging	charming, captivating (அழகிய, வசீகரிக்கும்)	boring (வெறுக்கும்படியான)
errands	short work, odd jobs (ഴിல வேலைகள்)	-
gazing	looking steadily (சீராக பார்த்தல்)	abhor (வெறுப்போடு பார்த்தல்)
glaring	starting with anger (கோபப் பார்வை பார்த்தல்)	obscured, concealed (பார்வையை விலக்கல்)
hawked	sold (விற்றார்கள்)	bought (வாங்கினான்)
humble	modest, poor, inferior (அடக்கமான, வசதியற்ற, தாழ்ந்த)	luxury, superior (ஆடம்பரம், மேன்மையான)
imagined	speculated, guessed (யூகித்தேன்)	unimagined (கற்பனை செய்ய இயலாத)
intrude	enter without permission (அனுமதி இன்றி நுழைதல்)	leave (வெளியேறுதல்)
nobility	dignity, virtue (மரியாதைக்குரிய)	dishonour (கௌரவமற்ற)
paused	delayed (தாமதித்தன்)	continued (தொடர்ந்தான்)
persuaded	induced (தூண்டினர்)	dissuaded (தைரியம் இழக்க வைத்தல்)
propped	rested (ஓய்வெடுத்தாள்)	-
provoked	aroused (கிளர்ந்தெழுந்தன)	unprovoked, unexcited (கிளர்ந்தெழாமல்,
resistance	fahting atmosple (- in m. 190 - in / C. 1977 - in in	பரவசமடையாமல்)
rubble	fighting, struggle (சண்டையிடுதல் / போராட்டம்) debris, broken bricks (இடிபாடுகள், உடைந்த செங்கற்கள்)	co-operation (ஒத்துழைப்பு) valuable (மதிப்புமிகுந்த)
scarce	insufficient, deficient (பற்றாக்குறை, தட்டுபாடு)	adequate (போதுமான அளவு)
scarcely	hardly (அபூர்வமாக, அரிதாக)	abundantly (நிறைந்த)
selfless	unselfish (தன்னலமற்ற)	selfish (சுயநலமான)

Words	Synonyms இணைச்சொல்	Antonyms எதிர்ச்சொல்
shabby	ill-dressed (மோசமான உடை அணிதல்)	royal (மதிப்பான (உடை) அணிதல்)
slackened	reduced (குறைந்தது)	increased (அதிகரித்தது)
uncomfortably	uncomfortably (சௌகரியமில்லாத)	comfortably (சௌகரியமாக)
vestibule	lobby (நடக்கும் வழி)	outlet (வெளியேறும் வழி)
vexation	annoyance (வருத்தம்)	happiness (மகிழ்ச்சி)
wild	fruit grown without proper cultivation (முயைாக பயிரிடாமல், தானாக வளர்ந்தவை)	
worn	old and damaged (பழைய சிதிலமடைந்த)	fresh (புதிய)

Textual Questions

- Answer the following questions in one or two sentences each based on your understanding of the story.
  - Who did the narrator meet at the outskirts of Verona?
    - Ans The narrator met two boys selling wild strawberries at the outskirts of Verona.

selling - விற்பனை, outskirts - ஊருக்கு வெளியே

- Why did the driver not approve of the narrator buying fruits from the boys?
  - Ans The two boys had a shabby appearance. They were wearing old and worn out clothes. So, the driver did not approve of the narrator buying fruits from the boys.

shabby appearance - அசிங்கமான தோற்றம், wearing - அணிந்து, approve - ஒப்புதல்

- The boys did not spend much on clothes and food. Why?
  - Ans They had to save money for **medical treatment** of their sister. So, they did not **spend** much on clothes and food. medical treatment - மருத்துவ செலவு, spend - செலவழித்தல்
- Were the boys saving money to go the States? How do you know?
  - Ans No, they were not saving money to go to the states. They told the narrator that they would like to go to the States, but they had other plans.

saving - சேமித்தல், narrator - விவரிப்பவர், plans - திட்டங்கள்

- Why did the author avoid going to Lucia's room?
  - Ans The author avoided going to Lucia's room because he did not want to intrude into the privacy of the brothers and sister. avoided - தவிர்த்தார், intrude - அனுமதி இன்றி நுழைதல், privacy - தனிமை
- What was Lucia suffering from?

Ans Lucia was suffering from Tuberculosis. suffer - துன்பப்படுதல், Tuberculosis - காசநோய்

- What made the boys join the resistance movement against the Germans?
  - Ans The boys joined the resistance movement against the Germans because they hated the Germans as they **destroyed** their family. resistance - எதிர்த்தல், hated - வெறுத்தல், destroyed - அழித்தனர்
- What made the boys work so hard?
  - Ans The boys worked so hard to pay for their sister's medical bills and food.

worked - வேலை செய்தல், hard - கடினமான

Why didn't the boys disclose their problem to the author?

Ans The boys did not **disclose** their problems to the author, as they didn't like to be **sympathised**.

disclose - வெளிப்படுத்துதல், sympathised - அனுதாபம்

- 2. Answer the following questions in three or four sentences each.
  - Describe the appearance of Nicola and Jacopo.

Ans One boy was wearing an old **damaged** Jersey and cut-off Khaki pants. The other boy was slim and was wearing a shortened army tunic gathered in loose folds. Both of them had uncombed hair and brown skin. Nicola, the elder was 13 years old and Jacopo was 12 years old.

appearance - தோற்றம், damaged - சேதமடைந்த, uncombed - தலை வாராத

- What were the various jobs undertaken by the little boys?
  - Ans During the summer days, under the hot sun, they shined shoes, sold fruits, hawked newspapers, conducted tourists round the town and ran errands.

summer days - கோடை நாட்கள், errands - சில்லறை வேலைகள்

- How did the narrator help the boys on Sunday?
  - Ans When the boys requested the narrator to drive them to a village, he readily agreed and drove them to the **tiny village** 'Poleta' set high upon the hill side. He also **waited** for the boys to **rejoin** them and then drove them back to the city.

tiny village - சிறிய கிராமம், waited - காத்திருந்தார், rejoin - மீண்டும் இணைவதற்கான

- Who took the author to the cubicle?
  - Ans A pleasant looking woman, with steel-rimmed spectacles, was dressed in the white uniform of a trained nurse. She took the author to the cubicle.

spectacles - மூக்குக் கண்ணாடி, cubicle - சதுர வடிவிலான சிறு அறை

- Describe the girl with whom the boys were talking to in the cubicle?
  - Ans Lucia, the boys' sister was a young girl of twenty. She was wearing a **pretty lace jacket** and was listening to her brothers' chatter. Her eyes were soft and tender. She had a resemblance to her brothers, who took good care of her.

pretty lace jacket - அழகான சரிகை ஜாக்கெட், listening - கேட்டுக் கொண்டு, resemblance - ஒத்துப் போகுதல்

- Recount the untold sufferings undergone by the siblings after they were rendered homeless.
  - Ans After the siblings were rendered homeless, they suffered horribly from near starvation and exposure to the cold winter. For months, they lived in the shelter made of broken building walls and bricks. The boys hated the Germans and stood against them as rebels. After the war, they got back to their sister and found her suffering from tuberculosis of the spine.

siblings - உடன்பிறப்புகள், suffered horribly - கடுமையாக பாதிக்கப்பட்ட, starvation - பட்டினி

- The narrator did not utter a word and preferred to keep the secret to himself. Why? Substantiate the statement with reference to the story.
  - Ans The narrator had understood their character well and he knew they wouldn't like to have sympathised. Therefore he did not confront the boys and kept the secret to himself. Their spirit and selfless action brought a new nobility to human life.

understood - புரிந்து கொண்டார், sympathised - அனுதாபம் கொள்ளுதல், confront - எதிர்கொள்ள, secret - இரகசிய

Answer the following in a paragraph of 100-150 words each. 3.

What was the driving force that made the boys do various jobs?

Ans When the boys and their sister were rendered homeless in the war, they suffered horribly from starvation and exposure to cold winter. The boys found that their sister was suffering from tuberculosis of the spine. They took her to a hospital and **persuaded** the staff to take her into the hospital and look after her. In order to pay for her food, medicines and a **comfortable life**, they had to do various jobs like shine shoes, sell fruits, hawk newspapers, conduct tourists round the town and run errands. Despite facing so many problems in their early life, the boys did not lose hope. The brothers' positive approach and determination to get their sister cured had helped the staff treat her well.

horribly - கடுமையாக, persuaded - வற்புறுத்தினார், comfortable life - வசதியான வாழ்க்கை, positive approach - நேர்மறை அணுகுமுறை, determination - உறுதி

How was the family affected by the war?

Ans The siblings' mother died early in their life. Their father, who was a well known singer became a victim of the early war. The children became homeless, as their home got destroyed. They had always known a comfortable and cultured life. But after they were rendered homeless, they had suffered a lot from near starvation and exposure to the cold winter. For months, they had barely kept themselves alive in a sort of **shelter**, they built with their own hands amidst the broken bricks. The boys hated the Germans, as they were responsible for the ruin of their happy family. They stood against them as rebels. After the war, when they got back to their sister, they found her suffering from tuberculosis of the spine. It was another shock to those **poor kids**.

comfortable - வசதியாக, cultured life - நாகரிக வாழ்க்கை, shelter - தங்குமிடம், poor kids - ஏழை குழந்தைகள்

Write a character sketch of Nicola and Jacopo.

Character Sketch of Nicola and Jacopo

Ans The 'Two gentlemen' of Verona are the boys in the story, 'Nicolo and Jacopo'. Nicola, aged 13 is the elder brother of Jacopo aged 12. Both the siblings are very sincere and self-sacrificing. They are prepared to do any work for helping their sister Lucia to recover from tuberculosis. They live a hard life and do all sorts of odd jobs. Right from shining shoes, selling fruits, distributing newspapers, to working as tourist guides and running their errands, they still look contented and maintain their self-respect. They don't have the intention of talking about their family problem to anyone and want to keep it a secret. During the war period, they started hating the Germans and also joined the **resistance** movement for their **country's freedom**.

sincere and self-sacrificing - உண்மையான மற்றும் சுய தியாக மனப்பான்மை, shining shoes காலணிகளுகடகு பாலிஷ் போடுவது, contended - நிறைவுடன், self-respect - சுயமரியாதை. resistance - எதிர்ப்பு, country's freedom - நாட்டின் சுதந்திரம்

What message is conveyed through the story 'Two Gentlemen of Verona'?

Ans The story 'Two Gentlemen of Verona' **promises hope** for the society. The boys Nicola and Jacopo were **devoted** and sincere towards the cause of their sister's **ailment**. They were self-sacrificing, despite the harshness faced by them. This approach of theirs towards life shows positivity and nobility. Despite all the negativity in the world like war, hatred, jealously, rivalry and selfishness, the boys' attitude indicated that goodness still persisted in some souls. It conveys the message that there is scope for the world, for all of us, to become a better place one day.

promises - வாக்குறுதிகள், hope - நம்பிக்கை, devoted - அர்ப்பணிப்புடன், ailment - நோய், approach - அணுகுமுறை, positivity - நன்மையாய் எண்ணுதல், negativity - எதிர்மறை, war - போர், hatred - வெறுப்பு, jealously - பொறாமையுடன், rivalry - போட்டி, selfishness - சுயநலம்

Justify the title of the story 'Two Gentlemen of Verona'.

Ans A.J. Cronin used the title 'Two Gentlemen of Verona' in an **ironic manner**, as at a very young age, the boys faced the hardships of life - their mother died early in their life, their father became a victim of the early war, their village suffered due to German occupation, their home got destroyed, suffered starvation and cold winter. The family struggled for life. They found their sister suffering from Tuberculosis of spine. It was another shock to those poor kids. Despite facing so many problems in their early, they did not lose hope. Their positive approach and determination managed them to give their sister, the best they could. They did various jobs, but lived a poor life to save money for their sister's treatment and food. They never tried to take anyone's **sympathy**. Hence these two young boys have every quality of the being called 'The Gentlemen of Verona'.

hardships - கஷ்டங்கள், manner - முரண்பாடாக, struggled - போராடியது, poor life - பரிதாப வாழ்க்கை, sympathy - கருணை,

Adversity brings out the best as well as the worst in people. Elucidate this statement with reference to the story.

Ans 'Adversity brings out the best as well as the worst in people' This is displayed in the story 'Two Gentlemen of Verona. The bitter and **indomitable** struggle of Nicola and Jacopo, amidst the ravages of war, takes on epic proportions. The two young boys depict great maturity, wisdom and faith in the power of human spirit. The die-hard nature of the two boys changes the nature of people around them with their vibrant spark of humanity. Their **dignity** and **perseverance** show their extreme faith in their own ability to cater to their sister's medical treatment. So the relentless struggle of the two boys offers a wide colourful view of love, tenderness, wisdom and trust which even a catastrophic war failed to crush.

Adversity - துரதிஷ்டநிலை, indomitable - பணியவைக்க இயலாத, ravages - அழிவுகள், proportions - விகிதாச்சாரத்தில், maturity - முதிர்ச்சி, wisdom - ஞானம், dignity - கண்ணியம், perseverance - விடாமுயற்சி, medical treatment - மருத்துவ சிகிச்சை, relentless - இரக்கமற்ற, tenderness - மென்மை, wisdom - ஞானம், catastrophic - பேரழிவு

Which character do you like the most in the story and why?

Ans I like the characters of the two boys, 'Nicolo and Jacopo' the most, as they were devoted, sincere and self-sacrificing, despite the harshness faced by them. Although the boys were childish, simple and natural, there was a grave seriousness on their faces. This was indicative of the rude and harsh life, which they had faced at such an early age. As they had lost their parents and home, and their sister was battling an ailment, the young boys were serious towards life. They had lost their childhood. Despite all the negativity in the world like war, hatred, **jealousy**, rivalry and selfishness, the boys' attitude indicated that **goodness** still persisted in some souls. It also conveys us that there is scope for the world to become a better place one day.

self-sacrificing - சுய தியாகம், harshness - கடுமை, grave seriousness - கடுமையான தீவிரம், jealousy - பொறாமை, rivalry - போட்டி, goodness - நற்குணம்

PROSE UNIT 2

A NICE CUP OF TEA

- George Orwell

ஒரு கோப்பை சிறந்த தேநீர் - ஜார்ஜ் ஆர்வெல்

ஜார்ஜ் ஆர்வெல் என்பவர் ஆங்கில நாவலாசிரியர், கட்டுரையாளர் மற்றும் விமர்சகர். அவர் இந்தியாவில் (ஜூன் 25, 1903ல் மோதிஹாரி என்ற இடத்தில் பிறந்தார். ஆங்கில அரசாங்க ஊழியரின் மகனான அவர் தம் தந்தையுடன் இளமைக் காலங்களை கழித்தார். பேரரசு கொள்கை எதேச்சதிகாரம் மற்றும் பொதுஉடமை பற்றி வலிமையான எண்ணங்கள் கொண்ட அவர் பல முக்கிய அரசியல் இயக்கங்களில் உரையாற்றி இருக்கிறார். இலக்கிய விமர்சனம் கவிதை நவீனம் விவாத இதழியல் போன்றவற்றிலும் ஈடுபட்டிருந்தார். 'Animal Farm' (1945) என்கிற நாவல் மற்றும் "Nineteen Eighty four" போன்ற நாவல்களை எழுதியவர். 1945ல் இருந்து புகழ்பெற்ற ஐம்பது பிரிட்டிஷ் எழுத்தாளர்களின் பட்டியலில் இரண்டாவது இடத்தில் இவரது பெயரைச் சேர்த்தது, "The Times" என்ற பத்திரிகை.

பாடச்சுருக்கம்

ஜார்ஜ் ஆர்வெல் எழுதிய 'எ நைஸ் கப் ஆஃப் டீ' என்கிற கட்டுரை "லண்டன் ஈவ்னிங் ஸ்டான்டர்ட்" என்னும் பத்திரிகையில் 12.01.1946 அன்று பிரசுரமானது. சிறந்த தேநீர் தயாரிக்க ஆர்வெல் தரும் 11 வழிமுறைகள் அதில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

நல்ல தேநீருக்கு முதலில் நாம் இந்திய அல்லது ஸ்ரீலங்காவின் தேயிலையை பயன்படுத்த வேண்டும். சீன தேநீரில் நன்மை இருந்தாலும் ஊக்கம் இல்லை. அதனால் அதை அருந்துபவர் புத்திசாலியாகவோ, தைரியமானவராகவோ, நல்ல எண்ணம் கொண்டவராகவோ ஆவதில்லை. இரண்டாவதாக தேநீர் சிறிய அளவில் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். அது சீன களிமண் அல்லது மட்பாண்டத்தில் தயாராக வேண்டும். மூன்றாவதாக பால் முதலில் சூடாக வேண்டும். நான்காவதாக தேநீர் திடமாக இருக்க வேண்டும். ஐந்தாவதாக, வடிகட்டிகளையோ, மஸ்லின் துணிப் பைகளையோ உபயோகிக்கக் கூடாது. கொதிக்கும் தேநீரை பாதித்துவிடும்.

ஆறாவதாக தேநீர் குடுவையை தேநீர் கொதிக்கும் பாத்திரத்தில் அருகே கொண்டு செல்ல வேண்டும். தேநீர் தயாரிக்கும் நிலையில், நீர் அடுப்பில் கொதித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். தேயிலை கொதித்தவுடன் அந்த குடுவையை கசக்கி (அ) ஆட்டி இலைகளை அடியில் தங்கச் செய்ய வேண்டும். எட்டாவதாக உருளை வடிவ கோப்பையில் தேநீர் அருந்த வேண்டும். தட்டை வடிவ கோப்பைகள் சரியாக இருக்காது. ஒன்பதாவதாக பாலின் ஏடை நீக்கிவிட்டுதான் தேநீரில் கலக்க வேண்டும். பத்தாவதாக முதலில் தேயிலை நீரை கோப்பையில் ஊற்றிவிட்டு அதன் பின்னரே பாலை ஊற்ற வேண்டும். ஆனால் இங்கிலாந்தில் இதை மாற்றி செய்ய வேண்டும் என ஒரு சாரார் கூறுகின்றனர் என ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். கடைசியாக, தேநீரை சர்க்கரை சேர்க்காமல் பருக வேண்டும். அப்போது தான் அதன் உண்மை சுவை தெரியும். முக்கியமானது என்னவென்றால், பானையை (டீ குடுவை) கொதிக்க வைத்தாலும், நீரை சரியாக கொதிக்க வைத்து உபயோகிப்பதும், நல்ல தேநீரை முடிவு செய்யும்.

SUMMARY OF PARAGRAPHS

TEXTUAL PARAGRAPHS	தமிழாக்கம்	
If you look up 'tea' in the first cookery book that comes to hand you will probably find that it is unmentioned; or at most you will find a few lines of sketchy instructions which give no ruling on several of the most important points.	உங்கள் கைகளில் கிடைக்கும் முதல் சமையல் புத்தகத்தில் தேநீர் என்று தேடினால் அது இருக்காது, அல்லது சில கோடிட்ட குறிப்புகள், முக்கிய சாராம்சங்கள் இல்லாமல் இருக்கும்.	
This is curious, not only because tea is one of the main stays of civilization in this country, as well as in Eire, Australia and New Zealand, but because the best manner of making it is the subject of violent disputes.	இது சுவாரஸ்யமானது, ஏனெனில் தேநீர், இந்த நாட்டின் நாகரீகத்தில் மற்றும் அயர் (அயர்லாந்து), ஆஸ்திரேலியா மற்றும் நியூசிலாந்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. அதை எப்படி சுவையாக தயாரிப்பது என்பது பல தீவிர விவாதங்களுக்கு களமாக உள்ளது.	
When I look through my own recipe for the perfect cup of tea, I find no fewer than eleven outstanding points. On perhaps two of them there would be pretty general agreement, but at least four others are acutely controversial. Here are my own eleven rules, every one of which I regard as golden:	நான் என்னுடைய சொந்த முறையில் தேநீர் தயாரிக்க முயல்கையில், பதினோரு தலைசிறந்த குறிப்புகளை கண்டேன்.அதில் இரண்டு பொதுவாக ஒத்துப்போகிறது, மற்ற நான்கு பிரச்சனைக்குரியது. இதில் உள்ள என் பதினொரு குறிப்புகளில், ஒவ்வொன்றும் பொன்னைப் போன்றது:	
First of all, one should use Indian or Ceylonese tea. China tea has virtues which are not to be despised nowadays — it is economical, and one can drink it without milk — but there is not much stimulation in it. One does not feel wiser, braver or more optimistic after drinking it. Anyone who has used that comforting phrase 'a nice cup of tea' invariably means Indian tea.	முதலில் இந்திய அல்லது சிலோன் தேயிலை உபயோகிக்கவேண்டும். சீனத்து தேநீர் சிறந்த குணங்களை உடையது. அவற்றை நாம் வெறுக்கக்கூடாது. அது சிக்கனமானது, அதை பால் சேர்க்காது அருந்தலாம் - ஆனால், அதில் கிளர்ச்சி அவ்வளவாக இருக்காது. அதை அருந்தியபின் ஒருவர் புத்திசாலியாகவோ, வீரராகவோ அல்லது நம்பிக்கையுள்ளவராகவோ ஆக இயலாது. 'ஒரு சிறந்த தேநீர்' என்பது இந்திய தேநீருக்கே பொருந்தும்.	
Secondly, tea should be made in small quantities — that is, in a teapot. Tea out of an urn is always tasteless, while army tea, made in a cauldron, tastes of grease and whitewash. The teapot should be made of china or earthenware. Silver or Britannia ware teapots produce inferior tea and enamel pots are worse; though curiously enough a pewter teapot (a rarity nowadays) is not so bad.	இரண்டாவதாக, தேநீர் சிறு அளவுகளிலேயே தயாரிக்கவேண்டும் - அதாவது தேநீர்-பானையில். கலயத்தில் தயாரிக்கும் தேநீர் சுவையற்று இருக்கும். ராணுவத்தில் தயாரிக்கும் தேநீர், cauldron என்னும் பெரிய பானையில் தயாரிக்கப்படும். அது கிரீஸ் (grease) அல்லது வெள்ளையடித்த (whitewash) வாடை வீசும். தேநீர் தயாரிக்கும் பாத்திரம் பீங்கான் அல்லது மட்பாண்டமாக இருக்கவேண்டும். வெள்ளி அல்லது வெள்ளி முலாம் பூசப்பட்ட (Britannia ware) பாத்திரங்களில் தயாரிக்கப்படும் தேநீர் நன்றாக இருக்காது. ஆனால் pewter (வெள்ளியம், செம்பு, அண்டிமொனி ஆகிய உலோக கலவையால் செய்யப்பட்ட) பாத்திரத்தில் சுமாராக இருக்கும் (அது கிடைப்பது அரிது).	
• Thirdly, the pot should be warmed beforehand. This is better done by placing it on the hob than by the usual method of swilling it out with hot water.	மூன்றாவதாக, பாத்திரத்தை அடுப்பில் வைத்து குடேற்றுவதுதான் சரி. வெந்நீரை அதில் ஊற்றுவது சரியல்ல.	

தமிழாக்கம் TEXTUAL PARAGRAPHS இருக்கவேண்டும். தேநீர் Fourthly, the tea should be strong. For a pot holding நான்காவதாக, கூடாக ஒரு பானையின் விளிம்புவரை நீரை நிரப்பி தேநீர் a quart, if you are going to fill it nearly to the brim, தயாரிக்க முடிவு செய்தால், அதற்கு ஆறு டீஸ்பூன் six heaped teaspoons would be about right. In a time அளவு தேயிலை இடுவது சரியாக இருக்கும். ரேஷன் of rationing, this is not an idea that can be realized முறையில் (தட்டுப்பாடான பொருட்கள் விநியோகத்தில் on every day of the week, but I maintain that one கட்டுப்பாடு) தேயிலை விநியோகிக்கப் படும்போது, ஒரு strong cup of tea is better than twenty weak ones. வாரத்திற்கு இந்த அளவு சரிபடாது. ஒரு திடமான தேநீர், All true tea lovers not only like their tea strong, but இருபது சுமாரான தேநீருக்கு ஈடானது. ஒரு திடமான like it a little stronger with each year that passes — a தேநீர் அருந்துபவர்கள், அதை வருடத்திற்கு வருடம் fact which is recognized in the extra ration issued அதன் திடத்தை அதிகரித்துக்கொண்டே செல்கின்றனர். to old-age pensioners. இது, முதிய ஒய்வூதியோருக்கு கூடுதல் வழங்குவதில் இருந்து தெரிகிறது ! பாத்திரத்தில் Fifthly, the tea should be put straight into the pot. No ஐந்தாவதாக, கேயிலை நேரடியாக இடப்படவேண்டும். கலக்கிகளோ (strainers) strainers, muslin bags or other devices to imprison மஸ்லின் துணிப்பைகளோ அல்லது வேறு ஏதோ the tea. In some countries teapots are fitted with little ஒன்றில் தேயிலையை திணித்தோ பாத்திரத்தில் இட்டு dangling baskets under the spout to catch the stray கொதிக்கவிடக்கூடாது. சில நாடுகளில், leaves, which are supposed to be harmful. Actually one can swallow tea-leaves in considerable quantities குடுவைகளில் தொங்கும் கூடைகளில் தேயிலையை தேயிலையை without ill effect, and if the tea is not loose in the pot இட்டு கொதிக்கவைத்து, ஒதுக்க பயன்படுத்துகின்றனர். இது தீங்கானது. தேயிலையை it never infuses properly. உண்பது தீங்காகாது. மேலும் தேநீர் குடுவையில், பரவ இடமில்லாது தேநீர் கொதிப்பது, தேயிலை சரியாக கொதிக்க இடம் தராது. Sixthly, one should take the teapot to the kettle ஆறாவதாக, கெண்டியில் (kettle) சூடான இருந்து and not the other way about. The water should be வெந்நீரை தேநீர் குடுவையில் ஊற்றவேண்டும். அதனால், actually boiling at the moment of impact, which கெண்டிக்கு அருகில் தேநீர் குடுவையை எடுத்துச் செல்ல means that one should keep it on the flame while வேண்டும். அப்போது தான் முழு சூட்டுடன் வெந்நீரை குடுவையில் ஊற்றமுடியும். கெண்டியில் கொதிக்கப்படும் one pours. Some people add that one should only use water that has been freshly brought to the boil, வெந்நீர், முழு சூட்டுடன் அடுப்பில் இருக்கவேண்டும். but I have never noticed that it makes any difference. சிலர், புதிய நீரில் தான் தேநீர் தயாரிக்க வேண்டும் என கூறுவர், அதில் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை, ஏனெனில் அதில் பெரிய வித்தியாசம் இல்லை. ஏழாவதாக, தேநீர் தயாரிக்கையில் தேநீர் பாத்திரத்தை Seventhly, after making the tea, one should stir it, or நன்றாக கலக்கவேண்டும் அல்லது குலுக்க வேண்டும்., better, give the pot a good shake, afterwards allowing the leaves to settle. அப்போதுதான் இலைகள் கொதித்தபின் தங்கும். Eighthly, one should drink out of a good breakfast எட்டாவதாக, தேநீரை வட்டவடிவமுள்ள, ക്നതരാ cup — that is, the cylindrical type of cup, not the உணவுக்குபின் கோப்பையில் அருந்தும் தேநீர் flat, shallow type. The breakfast cup holds more, (breakfast tea cup - அளவில் பெரிய கோப்பையில் and with the other kind one's tea is always half cold குடிக்கவேண்டும். ஏன் என்றால், அந்த கோப்பை before one has well started on it. நிரைய தேநீரை அளவுள்ளது. கொள்ளும் த**ட்**டையான கோப்பைகளில் குடிக்கக்கூடாது. தட்டையான கோப்பைகளில் உள்ள தேநீர், குடிக்கத்

தொடங்குமுன்பே பாதி ஆறிவிடும்.

□ Suid 3 → All Sid → Smart English → Iranslation			
TEXTUAL PARAGRAPHS	தமிழாக்கம்		
• Ninthly, one should pour the cream off the milk before using it for tea. Milk that is too creamy always gives tea a sickly taste.	ஒன்பதாவதாக, பாலில் உள்ள நுரையை விலக்கிவிட்டுதான் தேநீரில் ஊற்ற வேண்டும், இல்லாவிட்டால், தேநீர் பிசு,பிசு வென மாறிவிடும்.		
• Tenthly, one should pour tea into the cup first. This is one of the most controversial points of all; indeed in every family in Britain there are probably two schools of thought on the subject. The milk-first school can bring forward some fairly strong arguments, but I maintain that my own argument is unanswerable. This is that, by putting the tea in first and stirring as one pours, one can exactly regulate the amount of milk whereas one is liable to put in too much milk if one does it the other way round.	பத்தாவதாக,தேயிலைநீரைத்தான்முதலில்கோப்பையில் ஊற்றவேண்டும், பிறகுதான் பாலை ஊற்றவேண்டும். இங்கிலாந்தில் உள்ள ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் இதில் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் உள்ளன. பாலை தான் முதலில் ஊற்றவேண்டும் என சிலர் கூறுவர். என்கருத்து, தேயிலை நீரைத்தான் முதலில் ஊற்றவேண்டும் என்பதுதான் சரி. ஏனெனில், தேயிலை நீர் உள்ள கோப்பையில், பாலை சிறிது சிறிதாக ஊற்றுவதால், சரியான அளவில் தேநீர் உருவாகும். ஏற்கனவே ஊற்றப்பட்ட பாலில், தேயிலை நீர் கலந்தால் தேநீர் அவ்வளவு சிறப்பாக இருக்காது.		
• Lastly, tea — unless one is drinking it In the Russian style — should be drunk without sugar. I know very well that I am in a minority here. But still, how can you call yourself a true tea lover if you destroy the flavour of your tea by putting sugar in it? It would be equally reasonable to put in pepper or salt. If you sweeten it, you are no longer tasting the tea, you are merely tasting the sugar; you could make a very similar drink by dissolving sugar in plain hot water.	கடைசியாக, ரஷ்ய முறையில் தேநீர் குடித்தால் தான் தேநீரின் உண்மையான சுவை தெரியும் (சர்க்கரை கலக்காத தேநீர். அந்த முறையில் இங்கிலாந்தில் குறைவானவரே அருந்துகின்றனர். அதே போலதான், தேநீரில் உப்பு, மிளகுதூள் போன்றவற்றை இடுவது. தேநீரில் சர்க்கரை கலந்தால், சர்க்கரையின் சுவைதான் தெரியுமே தவிர, தேநீரின் சுவை தெரியாது. இது சர்க்கரை கலந்து குடிக்கும் அனைவருக்கும் பொருந்தும்.		
Some people would answer that they don't like tea in itself, that they only drink it in order to be warmed and stimulated, and they need sugar to take the taste away. To those misguided people I would say: Try drinking tea without sugar for, say, a fortnight and it is very unlikely that you will ever want to ruin your tea by sweetening it again.	சிலர் தமக்கு தேநீரே பிடிக்காது எனவும் தம்மை உற்சாகமாகவும், சூடாக ஒரு பானம் அருந்தவுமே சர்க்கரை சுவையோடு, தேநீரை குடிப்பதாக கூறிக்கொள்வர். இதுவும் சரியல்ல. ஒரு பதினைந்து நாட்கள் தேநீரில் சர்க்கரை சேர்க்காமல் அருந்தி பாருங்கள்! பிறகு எப்போதும் சர்க்கரை சேர்த்து தேநீர் அருந்த மாட்டீர்கள்!!		
These are not the only controversial points to arise in connexion with tea drinking, but they are sufficient to show how subtilized the whole business has become. There is also the mysterious social etiquette surrounding the teapot (why is it considered vulgar to drink out of your saucer, for instance?) and much might be written about the subsidiary uses of tea leaves, such as telling fortunes, predicting the arrival of visitors, feeding rabbits, healing burns and sweeping the carpet. It is worth paying attention to such details as warming the pot and using water that is really boiling, so as to make quite sure of wringing out of one's ration the twenty good, strong cups of that two ounces, properly handled, ought to represent.	இவை தேநீர் சம்பந்தமான பிரச்னைக்குரிய குறிப்புகள் மட்டுமல்ல, ஆனால் எவ்வளவு மதிநுட்பமாக இந்த தேயிலை வியாபாரம் ஆகிவிட்டது என்பதை பற்றியும்தான். தேநீர்கோப்பையை வைக்கும் சாசரில் (தட்டுபோன்ற குழிவான பாத்திரம்) தேநீரை ஊற்றி குடிக்கக்கூடாது. தேயிலைகளை வைத்து, அதிர்ஷ்டத்தை கூறுவது, விருந்தினர் வருகையை கணிப்பது போன்ற நம்பிக்கைகளும், முயல்களுக்கு உண்ண கொடுப்பது, காயங்களை குணமாக்குவது, விரிப்புகளை சுத்தம் செய்வது ஆகியவையும் இவற்றில் அடங்கும். ஆனால், ஒருவருக்கு ரேஷன் அளவைக் கொண்டு அளிக்கப்படும், தேயிலையில் இரண்டு அவுன்ஸ் அளவுள்ள, தரமான இருபது கோப்பை தேநீர் தயாரிப்பதே அனைத்திலும் சிறந்ததாக இருக்கும்.		

cauldron - a big pot used for boiling, நீரை கொதிக்க வைக்கும் பெரிய பானை

dangling - hanging freely, suspended, தொங்குதல்

etiquette - socially acceptable behaviour, சமுதாயம் ஒப்புக்கொண்ட வழக்கங்கள் hob - flat top part of a cooking stove, அடுப்பின் தட்டையான மேல்பகுதி

pewter - a grey alloy of tin with copper and antimony, தகரம், செம்பு மற்றும் அன்டிமொனி ஆகிய

உலோகங்கள் சேர்ந்த சாம்பல் நிற பாத்திரம்

quart - a unit of liquid capacity, திரவம் அளக்கும் அளவு

rationing - restricting the consumption of a scarce commodity during war, போரின் போது

கட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவில் வினியோகிக்கப்படும் தட்டுப்பாடான பொருள்

spout - the pipe-like opening in a teapot through which tea is poured out, தேநீர் பாத்திரத்தின்

முகப்பில் குழாய் போல் உள்ள அமைப்பு (அதன் வழியே தேநீர் வெளிவரும்)

swilling - wash or rinse by pouring large amounts of water, நிறைய அளவில் நீரை ஊற்றி அலசுதல்

Words	Synonyms இணைச்சொல்	Antonyms எதிர்ச்சொல்
considerable	significant (கணிசமான)	insignificant (அற்பமான, குறைந்த)
controversial	arguable, disputable (வாதிடக்கூடிய பிரச்சனைக்குரிய)	agreeable (ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க)
curious	interesting (ஆர்வமுள்ள)	uninteresting (ஆர்வமில்லாமல்)
dangling	hanging freely, suspended (தொங்குதல்)	rigid (ஆடாமல், அசையாமல், திடமாக)
despised	hated (வெறுத்தல்)	loved (நேசித்தல்)
etiquette	acceptable behaviour (ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க குணம்)	-
forward	move towards (முன்னால் கொண்டு வருதல்)	backward (பின்னுக்கு தள்ளுதல்)
invariably	always (எப்போதும் மாற்றமில்லா)	never (ஒருபோதும் இல்லாத)
liable	responsible (பொறுப்பு)	irresponsible (பொறுப்பற்ற)
minority	the smaller number (சிறுபான்மை)	majority (பெரும்பான்மை)
mysterious	incomprehensible (மர்மமான, புரிந்துகொள்ள கடினமான)	transparent (தெளிவான)
optimistic	positive, hopeful நல்ல எண்ணம் கொண்ட உதவும் எண்ணம் கொண்ட)	pessimistic (நம்பிக்கையற்ற)
predicting	anticipating (கணித்தல் / எதிர்பார்த்தல்)	ignore (கணிக்கமுடியாத)
reasonable	agreeable (நியாயமான)	unreasonable (நியாயமற்ற)
ruin	destroy (அழித்தல் / கெடுத்தல்)	create (உண்டாக்குதல்)
subsidiary	supplementary (துணை)	original / capital (செழித்து வளர்த்தல்
subtilized	refined (சேர்க்கை நேர்த்தியில் தூய்மையாய்)	unrefined (தாறுமாறாய்)
unanswerable	unexplainable (பதிலளிக்காதிருத்தல்)	answerable (பதிலளித்தல்)
violent	rough / destructive (தீவிரம், முரட்டுத்தனம்)	gentle / calm (மென்மையான)
virtues	admirable qualities (மதிக்கத்தக்க பண்புகள் நேர்மை/நற்குணங்கள்)	vices (தாழந்த குணங்கள், களங்கம்)
worth	value (மதிப்பு)	worthless (மதிப்பற்ற)
wringing	extremely wet (ஈரம் மிகுந்த)	extremely dry (மிகவும் உலர்ந்த)

Textual Questions

- Based on the understanding of the text, answer each of the following questions in one or two sentences.
  - a. What seems 'curious' to the author?
    - Ans Tea is one of the **mainstays** of **civilization** in Britain and the best manner of making it is the subject of **violent disputes**. This seems **curious** to the author.

mainstays - முக்கியமானவைகளாக, civilization - நாகரிகம், violent disputes - வன்முறை சர்ச்சைகள், curious - ஆர்வமாக

- b. Why does the author say that it is important to include tea recipe in cookery books?
  - Ans The author says that it is important to include tea recipe in **cookery books** because most of the people don't know the **outstanding** points to be followed while preparing **tea**.

cookery books - சமையல் புத்தகங்கள், outstanding - முதன்மையான, tea - தேநீர்

- c. Mention the countries in which tea is a part of civilization.
  - Ans Tea is a part of civilization in Britain, Eire, Australia and New Zealand.

civilization - நாகரிகம்

- d. Which tea does the author prefer- China tea or Indian tea?
  - Ans The author prefers Indian or Ceylonese Tea.

Ceylonese Tea - இலங்கை தேயிலை

- e. According to the author, what does the phrase 'a nice cup of tea' refer to?
  - Ans According to the author, the **phrase** 'a nice cup of tea' refers to 'Indian tea'.

phrase - சொற்றொடர்

- f. What is the second golden rule in the preparation of tea?
  - Ans The second gold rule in the preparation of tea is to make tea in small quantities in a **teapot** made of China or **earthenware**.

teapot - தேநீர் பானை, earthenware - மட்பாண்டம்

- g. How does army tea taste?
  - Ans Army tea, made in a **cauldron**, tastes of grease and **whitewash**.

cauldron - கொப்பரை, whitewash - வெள்ளையடித்தல்

- h. Do tea lovers generally like strong tea or weak tea?
  - Ans Tea lovers generally love strong tea. They like it a little stronger with each year that passes.

generally - பொதுவாக, stronger - வலுவான

for Full Book Order online and Available at all Leading Bookstores

Ŝura's → XII Std → Smart English → Translation

i. Why should tea be directly added to the pot?

Ans Tea should be directly added to the pot because if the tea is not loose in the pot, it never **infuses properly**.

Infuses - உட்புகாது, ஊறாது, properly - ஒழுங்காக

j. Why does the author prefer the cylindrical cup to a flat cup?

Ans The **cylindrical** cup holds more, whereas the flat, **shallow** cup makes tea always half cold before one starts on it.

cylindrical- உருளை வடிவ, shallow - ஆழமில்லாத

k. What should be poured into the cup first-tea or milk?

Ans Tea should be **poured** first into the cup, as one can exactly regulate the amount of milk to be poured in it.

pour - ஊற்றுதல்

I. Why does the author advise removing cream from the milk?

Ans The author advises us to **remove** cream from the milk, as the milk, that is too creamy, gives a **sickly taste.**

removing - நீக்குதல், sickly taste - விரும்பத்தகாத சுவை

m. Does the author like drinking tea with sugar? Give reasons.

Ans No, the author does not like drinking tea with sugar because the **flavour** of tea is destroyed by putting sugar in it.

flavour - நறுமணச்சுவை

n. Why does the author refer to himself being in 'a minority'?

Ans The author refers to himself being in a **minority** in drinking tea without sugar because most of the people **prefer** tea with sugar.

minority - சிறுபான்மை, prefer - விரும்புகின்றனர்

o. Whom does the author call 'misguided people'? What is his advice to them?

Ans People, who only drink tea in order to be **warmed** and **stimulated**, need sugar to take the taste away. The author calls these people as '**misguided** ones'. He advises them to drink tea without sugar for a fortnight and after that, they would never want to ruin their tea by sweetening it.

warmed - வெப்பமடையும், stimulated - தூண்டப்பட்ட, misguided - தவறான வழிகாட்டுதல்

2. Based on the understanding of the text, answer each of the following questions in four or five sentences.

a. What are the author's views on China tea?

Ans China tea has good beneficial qualities, which are not to be hated nowadays. It is also economical and we drink it without milk. But there is not much stimulation in it. One does not feel wiser, braver or optimistic after drinking it.

beneficial - உபயோகமான, economical - சிக்கனமான

How does adding sugar affect the taste of tea?

Ans If we sweeten tea, we are no longer tasting the tea. But we would be tasting the sugar. You could make a very similar drink by dissolving sugar in plain hot water.

sweeten - இனிப்பாக்குதல், dissolving - கரைதல்

Elucidate the author's ideas about teapots.

Ans The author insists that the teapot should be made of China or earthenware. Tea out of an urn is always tasteless. Silver or Britannia ware teapots produce inferior tea. Enamel pots are worse, but pewter teapot is not so bad.

teapot - தேநீர் பாண்டம், urn - கலசம், pewter - தகரம், செம்பு, அண்டிமொணி கலந்த உலோகம்

- Answer each of the following questions in a paragraph of 100-150 words.
  - Summarise George Orwell's distinctive ideas in "A Nice Cup of Tea".
    - Ans "A Nice Cup of Tea' by George Orwell is a discussion of the craft of making a cup of tea. The author gives eleven golden rules to prepare a tea. First he begins to insist on using an Indian or Ceylonese Tea, to feel wiser, braver and more optimistic. Tea should be made in small quantities in a China or earthenware. The pot should be warmed beforehand. Tea should always be strong and it should be put straight into the teapot. We should take the teapot to the kettle and after making tea, one should stir it well. Tea should be drunk out of a cylindrical type of cup, as it holds more tea. Milk that is too creamy always gives the tea, a sickly taste. So we should pour the cream off the milk. Next, one should pour tea into the cup first. Lastly, he says that we should drink tea without sugar. These are the controversial points to arise in connection with tea drinking.

making - தயாரித்தல், optimistic - நம்பிக்கை, beforehand - முன்னதாகவே, cylindrical - உருளை வடிவ, controversial - சர்ச்சைக்குரிய, arise - எழுகின்றன

Discuss how the essay reveals the factual points and the author's personal opinions on preparation

Ans If we look into a cookery book for the preparation of tea, it would not be **mentioned** there. We can find at the most only a few lines of sketchy **instructions**, which gives no **importance** on several important points. The best manner of making it is the subject of violent disputes. So the author gives his personal opinion on the **preparation** of tea. He gives his own eleven rules, every one of which he regards as golden. Two of these rules are generally agreed by the public, but at least four others are acutely controversial. 'What should be poured first in the cup' has become a subject of controversial points. George Orwell says that one should pour tea first in the cup. While most of the people prefer to add sugar in the tea, the author says to add pepper or salt to it.

If we drink tea without sugar for a fortnight, we would never ruin the tea by sweetening it again.

mentioned - குறிப்பிட்டுள்ள, instructions - அறிவுறுத்தல்கள், importance - முக்கியத்துவம், violent -வன்முறை, preparation - தயாரிப்பு

c. What are the aspects that contribute to humour in the essay?

One of the most **influential** statements of British 'Way of Tea' is George Orwell's essay "A Nice Cup of Tea". It was written at a time, when tea was in short supply, against the **backdrop** of severe food **shortages** across Europe. There's something sentimental, but also ironic about his title. This was a time when tea was widely available, as every adult in Britain had a weekly ration, but very little of it was nice. In mock-serious tones, Orwell's essay gives us an eleven-point guide to tea making in **mid-twentieth century** England. Orwell's bitter experience in the army, makes him to **criticize** the army tea as tasting of grease and **whitewash**. There are some points of **differences** in his eleven rules. But we should **appreciate** him for writing it with great spirit and whatever difference holds in making tea in different **cultures**, tea lovers just love to have a great cup of tea.

influential - செல்வாக்கு, backdrop - பின்னணி, shortages - பற்றாக்குறை, mid-twentieth century -இருபதாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில், criticize - விமர்சிக்க, whitewash - வெள்ளையடித்தல், differences - வேறுபாடுகள், appreciate - பாராட்டுதல், cultures - கலாச்சாரங்கள்

PROSE UNIT 3

கொண்டு மகிழ வேண்டுமென குறிப்பிடுகிறார்.

IN CELEBRATION OF BEING ALIVE

- Dr. Christiaan Barnard

உயிரோடு சூருப்பதற்கான கொண்டாட்டம்

- டாக்டர் கிறிஸ்டியன் பர்னார்ட்

மருத்துவர் கிறிஸ்டியன் பர்னார்ட் (1922 - 2001) தென் ஆப்பிரிக்காவின் தலைசிறந்த இதய அறுவை சிகிச்சை நிபுணர். உலகின் முதல் இதய மாற்று அறுவை சிகிச்சை செய்தவர். குழந்தைகள் படும் துயரத்தை கண்டு மிகவும் மனம் கலங்குவார்.

சில வருடங்களுக்கு முன் அவரும் அவர் மனைவியும் சாலையை கடக்கையில் ஒரு விபத்தில் சிக்கினர். விபத்தின்போது அவர் தன் மனைவியின் மீது விழுந்ததில், அவள் சாலையின் மறுபுறத்தில் விழுந்து தோல் முறிவு ஏற்பட்டது. இருவருமே மருத்துவமனையில் பயமும், உளைச்சலும் அடைந்தனர். தன் தந்தையின் கருத்தான 'கடவுள் மனிதர்களை சோதிப்பதால் அந்த துயரங்களிலிருந்து மனிதன் பக்குவப்படுகிறான்', என்பதை மறுக்கிறார்.

Dr. பர்னார்ட் மற்றும் அவர் மனைவி ஆகிய இருவரும் ஒரு விபத்தில் சிக்கிக் கொள்கின்றனர். பலத்த காயங்கள் ஏற்பட்ட பிறகுதான், அவர் வலியைப் பற்றி தீவிரமாக யோசிக்க ஆரம்பித்தார். அவர் தந்தை அவரிடம் கூறிய வார்த்தைகளான 'கடவுள் மனிதனை சோதித்து அவனை உன்னதமானவனாக பக்குவப்படுத்துகிறார்' என்பதை முதலில் மறுக்கிறார். மேலும், மருத்துவர், செவிலியரை நம்பி தம் வாழ்க்கையையே ஒப்படைக்கும் சிறு குழந்தைகள் படும் துயரம் அவர் உள்ளத்தை பிளப்பதாக அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

ஒருசமயம் Dr, பர்னார்ட், கேப்டவுனில் உள்ள ஒரு குழந்தைகள் மருத்துவமனையில் கண்ட காட்சி பற்றி குறிப்பிடுகிறார். அங்கு ஒரு கவனிப்பாரற்ற, உணவை எடுத்துச் செல்லும் தள்ளுவண்டியை வார்டு முழுவதும் தள்ளிக் கொண்டு, அனைவரையும் மகிழ்வித்த, உடம் நலம் பாதிக்கப்பட்ட இரு குழந்தைகள் பற்றிய சம்பவம் அது. அந்த இரு குழந்தைகளில் ஒருவன் பார்வையற்றவன் மற்றவன் ஒரு கையை இழந்தவன். கையை இழந்தவன் ஓட்டுனராகவும், மற்றவன் இயந்திர உதவியாளராகவும் செயலாற்றினார். (அதாவது மகிழ்ச்சிக்கு மனமே பிரதானம்... பாதிக்கப்பட்ட உடல்நலம்.)

இந்த சம்பவம் மூலம் பர்னார்ட் கூறுவது என்னவென்றால் தாம் துன்பத்தின் தவறான ஒரு பக்கத்தையே பார்த்ததாகவும், மற்றொருபுறம் என்ன என்பதை அந்த குழந்தைகள் தான் புரிய வைத்ததாகவும் குறிப்பிடுகிறார். உண்மையில் துன்பத்தின் அனுபவம் தான் ஒருவரை உன்னத மனிதனாய் ஆக்குகிறது என்கிற தம் குழந்தையின் வார்த்தையின் அர்த்தத்தை புரிந்து கொண்டார். ஒருவர் துயரத்தை அனுபவிக்காவிட்டால், வாழ்க்கையை அனுபவிக்க இயலாது என்பதை புரிந்து கொண்ட அவர், இழந்ததை நினைத்து வருந்தாமல், இருப்பதை

22

SUMMARY OF PARAGRAPHS

TEXTUAL PARAGRAPHS

1. More and more, as I near the end of my career as a heart surgeon, my thoughts have turned to the consideration of why people should suffer. Suffering seems so cruelly prevalent in the world today. Do you know that of the 125 million children born this year, 12 million are unlikely to reach the age of one and another six million will die before the age of five? And, of the rest, many will end up as mental or physical cripples.

தமிழாக்கம்

ஓர் இதய அறுவை சிகிச்சை நிபுணர் என்ற என் வாழ்க்கை நெறியின் இறுதியை நான் நெருங்கும்போது, மனிதர்கள் ஏன் வேதனைப்பட வேண்டும் என்ற கவனமான சிந்தனை, மேலும் மேலும் என்னுள் வந்து கொண்டிருந்தது. இன்றைய உலகில் வேதனை அல்லது பாதிப்பு என்பது சர்வ சாதாரணமாகிவிட்டது என்பது ஒரு கொடுமை. இந்த ஆண்டு பிறந்த 125 மில்லியன் (12 $\frac{1}{2}$ கோடி) குழந்தைகளில், 12 மில்லியன் குழந்தைகள் ஒரு வயது அடைவதற்கு முன்பும், மேலும் 6 மில்லியன் குழந்தைகள் 5 வயதிற்கு முன்பும் இறந்து போய்விடுவார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? மீதியுள்ளவர்களில், பெரும்பாலானோர், மனம் அல்லது உடல் சார்ந்த குறைபாடுகளைக் கொண்டிருப்பார்கள்.

- 2. My gloomy thoughts probably stem from an accident I had a few years ago. One minute I was crossing the street with my wife after a lovely meal together, and the next minute a car had hit me and knocked me into my wife. She was thrown into the other lane and struck by a car coming from the opposite direction.
- ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எனக்கு ஏற்பட்ட ஒரு விபத்திலிருந்து, எனது இருண்ட சிந்தனைகள் தோன்றியிருக்கக் கூடும். ஒன்றாக சேர்ந்து உணவு சாப்பிட்டுவிட்டு, என் மனைவியுடன் தெருவை கடந்து கொண்டிருந்தேன். அடுத்த நிமிடம் ஒரு கார் என் மீது வந்து மோதி, என் மனைவியுடன் கீழே தள்ளியது. அடுத்த வழித்தடத்தில் (lane) அவள் தூக்கி எறியப்பட்டு, எதிர் திசையிலிருந்து வந்த ஒரு காரால் அவள் மேலும் தாக்குதலுக்கு உள்ளானாள்.
- 3. During the next few days in the hospital, I experienced not only agony and fear but also anger. I could not understand why my wife and I had to suffer. I had eleven broken ribs and a perforated lung. My wife had a badly fractured shoulder. Over and over, I asked myself, why should this happen to us? I had work to do, after all; there were patients waiting for me to operate on them. My wife had a young baby who needed her care.

மருத்துவமனையிலிருந்த அடுத்த சில தினங்களின் போது, நான் உடலாலும், மனதாலும் கடும் வேதனையை அனுபவித்தேன். அது மட்டுமல்லாமல், கோபமும் கொண்டிருந்தேன். நானும், என் மனைவியும் ஏன் பாதிக்கப்படவேண்டும் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எனது 11 விலா எலும்புகள் முறிந்திருந்தன. மேலும் நுரையீரலில் பல துளைகள் ஏற்பட்டிருந்தன. என் மனைவியின் தோள்பட்டை எலும்பு மோசமாக முறிந்திருந்தது. 'நமக்கு ஏன் இப்படி நேர வேண்டும்?' என எனக்கு நானே பலமுறை மேலும் மேலும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். நான் செய்ய வேண்டிய வேலை நிறைய இருந்தது. அறுவை சிகிச்சைக்காக நோயாளிகள் எனக்காகக் காத்துக் கொண்டிருப்பார்கள் . என் மனைவிக்கோ, எங்கள் இளம் குழந்தையை கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற தேவை இருந்தது.

- My father, had he still been alive, would have said: "My son, it's God's will. That's the way God tests you. Suffering ennobles you - makes you a better person."
- என் தந்தை இப்போது உயிரோடு இருந்திருந்தால், இவ்வாறு சொல்லியிருப்பார் : "என் மகனே, இது கடவுளின் சித்தம் (God's will). இந்த வழியில் கடவுள் உன்னை சோதிக்கிறார். இந்த பாதிப்பு உன்னை ஒரு சிறந்த மனிதனாக உருவாக்கும். உயர்வான ஒரு நிலையைத் தரும்..."

தமிழாக்கம் TEXTUAL PARAGRAPHS ஆனால், ஒரு டாக்டர் என்ற முறையில் பார்த்தால், But, as a doctor, I see nothing noble in a patient's thrashing around in a sweat-soaked bed, mind வியர்வை ஊறிப்போன படுக்கையில், இங்கும் அங்கும் clouded in agony. Nor can I see any nobility in புரண்டபடி, தாங்கமுடியாத வேதனையில் மன the crying of a lonely child in a ward at night. உலைச்சலில் இருக்கும் ஒரு நோயாளியிடம், எந்த ஒரு உயர்வான நிலையையும் என்னால் காண முடியவில்லை. அல்லது, ஒரு வார்டில், இரவில், தனித்துக் கிடக்கும் ஒரு குழந்தையின் அழுகையில், எந்த ஒரு மேன்மையான உன்னத பண்பையும் (nobility) என்னால் காண முடியவில்லை. In those days, they didn't have sophisticated அந்த நாட்களில் அதி நவீன அறுவை சிகிச்சை heart surgery. I have always found the suffering முறைகளை குழந்தைகள் பெற்றிருக்கவில்லை. of children particularly heartbreaking - especially டாக்டர்கள் மற்றும் நர்ஸ்கள் மீது அவர்கள் வைத்திருந்த because of their total trust in doctors and nurses. முழு நம்பிக்கையின் காரணமாக, நான் எப்போதும் கண்டிருந்த குழந்தைகளின் வேதனையைக் குறிப்பிட்டுச் They believe you are going to help them. If you can't சொல்ல வேண்டுமெனில், அது மிகவும் சோகமான they accept their fate. They go through mutilating surgery, and afterwards they don't complain. ஒன்று எனலாம். நீங்கள் உதவி செய்யப்போகிறீர்கள் என அவர்கள் நம்பிக்கொண்டிருப்பார்கள். உங்களால் முடியாமல் போனால், அவர்களின் விதியை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். உடலின் சில திசுக்கள் அகற்றப்பட அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்வார்கள். அதற்குப் பிறகு, அவர்கள் குற்றம் குறை எதையும் கூற மாட்டார்கள். One morning, several years ago, I witnessed what பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், ஒரு காலை வேளையில், கேப் டவுனின் செஞ்சிலுவை குழந்தைகள் I call the Grand Prix of Cape Town's Red Cross Children's Hospital. It opened my eyes to the fact மருத்துவமனையில் ஒரு நிகழ்ச்சியைக் கண்டேன். that I was missing something in all my thinking 'சர்வதேச மோட்டார் கார் பந்தயம்' என்று சொல்லக் about suffering - something basic that was full of கூடிய அளவில் அது இருந்தது. அது எனது கண்களைத் திறந்தது. எந்த வகையில் என்று சொல்கிறேன். solace for me. வேதனைகள், பாதிப்புகள் பற்றிய எனது சிந்தனைகளில் நான் எதையோ இழந்திருக்கிறேன் என்பது ஓர் உண்மை. அடிப்படையான ஏதோ ஒன்று - எனக்கு முழு ஆறுதல் தந்திருக்கக் கூடிய ஒன்று தான் அது. அந்த காலை நேரத்தில் என்ன நடந்தது என்றால், 8. What happened there that morning was that a காலை உணவை எடுத்து வரும் தள்ளுவண்டியை, ஒரு nurse had left a breakfast trolley unattended. And தங்களை ஒரு 'டிரைவர்' மற்றும் 'மெக்கானிக்' என்று very soon this trolley was commandeered by an intrepid crew of two – a driver and a mechanic. The சொல்லிக் கொண்ட, கொஞ்சமும் பயம் இல்லாத, இரண்டு சிறுவர்கள், அந்த தள்ளுவண்டியை தங்கள் வசம் எடுத்துக் mechanic provided motor power by galloping along behind the trolley with his head down, while the கொண்டார்கள். தள்ளு வண்டிக்குப் பின்னால், தலையைக் driver, seated on the mower deck, held on with one குனிந்து கொண்டு, அந்த "மெக்கானிக்", வண்டியை hand and steered by scraping his foot on the floor. வேகமாக தள்ளிக் கொண்டிருந்தான். அந்த ''டிரைவர்'', The choice of roles was easy because the mechanic வண்டியின் முன்னால் உணவு வைக்கும் தட்டில் அமர்ந்து was totally blind and the driver had only one arm. கொண்டு ஒரு கையால் அதனை பிடித்துக் கொண்டு, தரையை காலால் தேய்த்தபடி, அந்த வண்டியை ஒட்டிக் கொண்டிருந்தான். டிரைவர், மெக்கானிக் என்று அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டது சரிதான், ஏனெனில், 'மெக்கானிக்' சிறுவனுக்கு முழுவதுமாக கண்பார்வை கிடையாது, 'டிரைவருக்கும்' ஒரு கை மட்டுமே இருந்தது.

TEXTUAL PARAGRAPHS

9. They put on quite a show that day. Judging by the laughter and shouts of encouragement from the rest of the patients, it was much better entertainment than anything anyone puts on at the Indianapolis 500 car race. There was a grand finale of scattered plates and silverware before the nurse and ward sister caught up with them, scolded them and put them back to bed.

10. Let me tell you about these two. The mechanic was all of seven years old. One night, when his mother and father were drunk, his mother threw a lantern at his father, missed and the lantern broke over the child's head and shoulders. He suffered severe third-degree burns on the upper part of his body, and lost both his eyes. At the time of the Grand Prix, he was a walking horror, with a disfigured face and long flap of skin hanging from the side of his neck to his body. As the wound healed around his neck, his lower jaw became gripped in a mass of fibrous tissue.

The only way this little boy could open his mouth was to raise his head. When I stopped by to see him after the race, he said, "You know, we won." And he was laughing.

11. The trolley's driver I knew better. A few years earlier I had successfully closed a hole in his heart. He had returned to the hospital because he had a malignant tumour of the bone. A few days before the race, his shoulder and arm were amputated. There was little hope of his recovery. After the Grand Prix, he proudly informed me that the trolley's wheels were not properly oiled, but he was a good driver, and he had full confidence in the mechanic.

தமிழாக்கம்

அன்றைய தினம் அவர்கள் அந்த நிகழ்வை முற்றிலும் நன்றாகநடத்தினர்.மீதியிருந்த பிற நோயாளிச்சிறுவர்களின் சிரிப்புகளும், ஊக்கப்படுத்தும் கூக்குரல்களும், அந்த நிகழ்வின் தன்மையை திறனாய்வு செய்தன எனலாம். 'இண்டியானாபொலிஸ் 500' என்ற கார் பந்தயம் போட்டியைவிட, இது சிறந்த ஒரு பொழுதுபோக்காக அமைந்தது. இறுதியில் உச்சக்கட்டத்தில் தட்டுகளும், வெள்ளி பாத்திரங்களும் சிதறின. அந்த நர்ஸூம், வார்டு உதவியாளரும், அந்த சிறுவர்களை பிடித்து, திட்டி, படுக்கையில் கிடத்தினர்.

இந்த இரண்டு பேரைப் பற்றி நான் இங்கு சொல்ல வேண்டும். 'மெக்கானிக்' என்று சொல்லிக் கொண்டவனுக்கு 7 வயது. ஒரு இரவில், அவன் தாயும் தந்தையும் குடிபோதையில் இருந்தபோது, அவனது அம்மா,ஒரு விளக்குக் கூண்டை (lantern) எடுத்து அவனது அப்பாவில் மீது வீசினாள். அது குறி தவறி, குழந்தையான அவன் தலை மற்றும் தோள்களில் (ளாடிரடனநசள) பட்டு, உடைந்தது. இதனால், அவனது இரண்டு கண்களிலும் பார்வை பறிபோனது. அவனது உடலின் மேல் பாகத்தில் கடுமையான தீக்காயங்கள் ஏற்பட்டு, அவனுக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. அந்த தள்ளுவண்டி நிகழ்வின் போது, அவன் முகம் சிதைவடைந்து இருந்ததையும், கமுத்தின் ஒரு பக்கத்திலிருந்து தோல் தொங்கியபடி இருந்ததையும் பார்க்கும்போது, அவன் ஒரு நடமாடும் கோர உருவம் கொண்ட சிறுவன் என்றே தோன்றும். கழுத்தைச் சுற்றியிருந்த காயங்கள் ஆறியிருந்தன. அவனது கீழ்த்தாடை (lower jaw)-இல் நரம்பு திசுக்கள் திரண்டு இறுகிப் போயிருந்தன.

இந்த சிறுவன் அவனது வாயைத் திறக்க வேண்டுமென்றால், அவனது தலையை உயர்த்தினால் மட்டுமே அது முடியும். இந்த தள்ளுவண்டி ஓட்டத்திற்குப் பிறகு, நான் அவனைப் பார்த்தபோது, "உங்களுக்குத் தெரியுமா, நாங்கள் வெற்றி பெற்றோம்," என்று கூறிவிட்டு, சிரித்துக் கொண்டிருந்தான் அவன்.

அந்த தள்ளுவண்டியின் "ஓட்டுநரை" நான் அதிகமாக அறிந்திருந்தேன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, அவனது இதயத்திலிருந்த ஓர் ஓட்டையை நான் வெற்றிக்கரமாக அடைத்திருந்தேன். உயிருக்கு ஆபத்தான (malignant) கட்டி போன்ற சதை வளர்ச்சி (tumour) அவனது எலும்பில் இருந்ததால், அவன் மீண்டும் மருத்துவமனைக்கு வந்திருந்தான். இந்த தள்ளுவண்டி ஓட்டத்திற்கு சில நாட்கள் முன்பு, அவனது தோள் மற்றும் கை, அறுவை சிகிச்சையின் மூலம் துண்டிக்கப்பட்டது.

அவன் நோயிலிருந்து மீண்டெழுவதற்கான (recovery) சாத்தியக்கூறு இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். (little hope of recovery = not likely to recover). அந்த தள்ளுவண்டி ஓட்டத்திற்குப் பிறகு, அவன் என்னிடம், தான் ஒரு நல்ல டிரைவர் என்றும், தள்ளுவண்டியின் சக்கரங்களுக்கு சரியாக எண்ணெய் விடவில்லை என்றும், அந்த மெக்கானிக் சிறுவன் மீது, தான் முழு நம்பிக்கை வைத்திருந்ததாகவும், பெருமை பொங்க தெரிவித்தான்.

செல்கிறீர்களோ, அது தான் முக்கியமானது.

Sura's xII Std Smart English Translation

U Juiu 3 m Ali Stu m Small English m Iransiation		
TEXTUAL PARAGRAPHS	தமி ழாக்க ம்	
12. Suddenly, I realized that these two children had given me a profound lesson in getting on with the business of living. Because the business of living is joy in the real sense of the word, not just something for pleasure, amusement, recreation. The business of living is the celebration of being alive.	இந்த வியாபாரமயமான வாழ்க்கையில் முன்னேறிச் செல்ல, இந்த இரண்டு சிறுவர்களும் எனக்கு மிக உயர்ந்த (profound) ஒரு பாடத்தை (lesson) கற்றுக் கொடுத்திருந்தார்கள் என நான் திடீரென உணர்ந்தேன். வியாபாரமய வாழ்க்கை மகிழ்ச்சியானது என்றாலும், அது இன்பத்திற்கான (pleasure), கேளிக்கைக்கான (amusement), பொழுது போக்கிற்கான (recreation), எதோ ஒன்றாக இருக்க இயலாது. வியாபாரமய வாழ்க்கை என்பது, உயிரோடிருப்பதற்கான கொண்டாட்டம் தான்.	
13. I had been looking at suffering from the wrong end. You don't become a better person because you are suffering; but you become a better person because you have experienced suffering. We can't appreciate light if we haven't known darkness. Nor can we appreciate warmth if we have never suffered cold. These children showed me that it's not what you've lost that's important. What is important is what you have left.	இதுவரை வேதனையை, பாதிப்பை, நான் தவறான முனை (wrong end)யிலிருந்து பார்த்துக் கொண்டு இருந்திருந்தேன். நீங்கள் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதற்காக, நீங்கள் ஒரு சிறந்த மனிதராக ஆகிவிடமாட்டீர்கள். ஆனால், வேதனையை நீங்கள் அனுபவித்திருக்கிறீர்கள் என்கிறபோது, நீங்கள் ஒரு சிறந்த மனிதராகிறீர்கள். இருட்டு என்பதைப் பற்றி நாம் அறிந்திராதவரையில், நாம் வெளிச்சத்தை உயர்வாகப் பேச முடியாது. குளிரால் நாம் ஒரு போதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்காவிட்டால், வெதுவெதுப்பான நிலை (warmth) பற்றி நாம் உயர்வாகப் பேச முடியாது. நீங்கள் எதை இழந்திருக்கிறீர்களோ, அது முக்கியமானதல்ல என்பதை இந்தக் குழந்தைகள் எனக்கு காண்பித்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் எதை விட்டுச்	

GLOSSARY

agony	-	extreme physical and mental suffering, உடல் மற்றும் மனவேதனையின் உச்சம்	
amputated	-	cut off by surgical operation, அறுவை சிகிச்சை மூலம் உறுப்பை அகற்றல்	
consideration		careful thought, கவனமான சிந்தனை	
cripples	-	people with some disability preventing them from performing certain normal functions, உடல் குறைபாடுடையவர்கள் அதாவது தங்கள் வேலையை சரிவர செய்ய இயலாமை.	
disfigured	-	spoiled or marred in appearance, சிதைந்த உருவம்	
ennobles	-	(figurative use) makes dignified, morally noble, கௌரவமாய் இருத்தல், உயர்வு	
finale	-	max or an exciting end, உச்சகட்டம், முடிவு	
Grand Prix	-	motor racing events, வாகன ஓட்டப் பந்தயம்	
intrepid	-	bold and daring, வீரமான, தைரியமான	
malignant	-	(here, of diseases) very harmful to life, உடல் பாதிக்கக் கூடிய நோய்	

for Full Book Order online and Available at all Leading Bookstores

Sura's 🛶 XII Std 🖦 Smart English 🖦 Translation

surgery involving removal of tissue even at the risk of worsening of the patient's mutilating surgery

condition, அறுவை சிகிச்சை மூலம் திசுக்களை அகற்றல்

perforated (adj) damaged with holes, துளைகள் (ஓட்டைகள்) ஏற்பட்டு பாதிப்படைந்த

solace comfort or consolation in times of grief or pain, ஆறுதல்

sophisticated (here) well advanced, நவீனமான

thrash around (idiom) to move about restlessly, அமைதியின்றி நகருதல்

diseased growth in some part of the body, உடலில் வளரும் ஒரு கட்டி, வீக்கம் tumour

Words	Synonyms இணைச்சொல்	Antonyms எதிர்ச்சொல்
agony	suffering (துன்பம்)	happiness (சந்தோஷம்)
amputated	cut off (துண்டித்தல்)	joined (இணைத்தல்)
amusement	delight (ஆனந்தம்)	boredom (வெறுப்பு)
appreciate	admire (மதித்தல்)	criticize, condemn (பழித்தல், கண்டித்தல்)
career	profession (தொழில்)	- 0
celebration	achievement (சாதனை)	failure (தோல்வி)
commandeered	hijacked (கடத்துதல்)	released (விடுவித்தல்)
confidence	self-reliance (சுயநம்பிக்கை)	diffidence, distrust (நம்பிக்கையின்மை)
consideration	careful thought (ஜாக்கிரதை)	disregard (அலட்சியம் செய்தல்)
encouragement	motivation (தூண்டுதல்)	discouragement (ஊக்கமின்மை)
ennobles	dignify (மதிப்பு கொடுத்தல்)	humiliate (அவமானப்படுத்துதல்)
fact	truth (உண்மை)	fiction (புனைவு, கற்பனைக்கதை)
fate	destiny (ഖിട്ടി)	-
finale	climax (உச்சகட்டம்)	beginning (ஆரம்பம்)
gloomy	sorrowful (சோகம்)	cheerful (உற்சாகம்)
important	significant (குறிப்பிடத்தக்க அளவு)	insignificant, inessential (முக்கியத்துவம் இல்லாத)
intrepid	bold (தைரியமான)	fearful (பயப்படத்தக்க)
malignant	deadly (அபாயகரமான)	benign, harmless (அபாயமில்லாத)
nobility	decency (ஒழுக்கமான)	dishonour (அவமானம்)
noble	gentle (மிருதுவான)	ignoble (மட்டமான)
particularly	notably (குறிப்பிடத்தக்க)	generally (பொதுவாக)
perforated (adj)	damaged with holes (ஓட்டையுடன் சிதைந்திருத்தல்)	intact (பழுதுபடாத)
pleasure	joy (சந்தோஷம்)	agony (உளைச்சல்)
prevalent	common (பொதுவான)	rare (அரிதான)

Words	Synonyms இணைச்சொல்	Antonyms எதிர்ச்சொல்
profound	very great (உயர்ந்த)	slight (சிறிது)
severe	serious (மிக முக்கியமான)	mild (மெலிதான)
sinks	depresses (மனச்சோர்வு அடைதல்)	-
solace	comfort (சௌகரியம்)	distress, worry (நிற்கதி, வருத்தம்)
sophisticated	well advanced (அதி நவீன)	primitive (பழைமையான)
suffering	agony, distress (உளைச்சல், பாதிப்பு)	enjoying (ஆனந்தப்படுதல்)
totally	completely (முழுவதுமாக)	partially (பகுதியாக)

Textual Questions

- Answer the following questions in one or two sentences based on your understanding of the lesson.
  - What thoughts troubled Dr. Christiaan Barnard as he neared the end of his career as a heart surgeon?
    - Ans As Dr. Barnard neared the end of his career as a heart surgeon, his thoughts have turned to the consideration of why people should suffer.

consideration - பரிசீலனை, suffer - பாதிக்கப்படுதல்

- b. What were Dr. Barnard's feelings when he was hospitalized after an accident?
  - Ans Dr. Barnard could not **understand** why his wife and he had to suffer.

feelings - உணர்வுகள், understand - புரிந்து கொள்வது

- When and where did the accident occur?
  - Ans The accident occurred when he was crossing the street with his wife after a lovely meal together, and the next minute, a car had hit him and knocked him into his wife. She was thrown into the other lane and **struck** by a car coming from the **opposite direction**.

accident - விபத்து, knocked - இடித்து கீழே தள்ளியது, struck - தாக்கியது, opposite direction - எதிர் திசை

- d. How did the hospitalization of Dr. Barnard and his wife affect their routine?
  - Ans Dr. Barnard had work to do and there were patients waiting for him to operate on them. His wife had a **young baby** who needed her care.

routine - வழக்கமான, patients - நோயாளிகள், young baby - இளம் குழந்தை

- How was Dr. Barnard's attitude to suffering different from that of his father's?
  - Ans Dr. Barnard's father, had he still been alive, would have said, "That it was God's will. That's the way God tests you, suffering ennobles us - makes us a better person".

But, as a doctor, sees nothing noble in a patient's thrashing around in a sweat-soaked bed, mind clouded in agony. Nor can he see any nobility in the crying of a lonely child in a ward at night.

attitude - மனப்பாங்கு, thrashing - திண்டாடுதல், பேரடி (வலி, வேதனையுடன்)

- f. How was the unattended trolley put to use?
  - Ans The unattended trolley was put to use by two little patients as their vehicle. They drove it happily.

unattended - அணுகாத, trolley - இழுவண்டி, happily - மகிழ்ச்சியுடன்

- g. What roles did the duo take up?
  - Ans The **duo** took up the role of a mechanic and a driver.

duo - இருவர்

- h. Why did the choice of roles prove to be easy for them?
  - Ans The **choice** of roles was easy because the mechanic was totally blind and the driver had only one arm.

choice - தேர்ந்தெடுத்தல்

- i. Who encouraged them and how?
  - Ans The patients **encouraged** them by **laughing** and **praising** the duo.

encouraged - ஊக்குவித்தல், laughing - சிரித்து, praising - பாராட்டி

- j. What does Dr. Barnard compare this entertainment to?
  - Ans Dr. Barnard **compares** this **entertainment** to the Indianapolis 500 car race.

compares - ஒப்பிட்டு பார்த்தல், entertainment - பொழுதுபோக்கு

- k. What happened in the grand finale?
  - Ans There was a grand finale of **scattered** plates and **silverware**, before the nurse and ward sister caught up with them, scolded them and put them back to bed.

scattered - சிதறிய, silverware - வெள்ளியிலான

- I. How does Dr. Barnard know the boy who played the trolley's driver?
  - Ans A few years earlier the doctor had **successfully** closed a hole in trolley's driver's heart. He had returned to the hospital because he had a **malignant tumour** of the bone. A few days before the race, his shoulder and arm were amputated. There was little hope of his recovery. After the Grand Prix, he proudly informed the doctor that the trolley's wheels were not properly oiled, but he was a good driver, and he had full **confidence** in the mechanic.

successfully - வெற்றிகரமாக, malignant tumour - கொடிய கட்டி, confidence - நம்பிக்கை

- m. What was the profound lesson Dr. Barnard learnt from the boys?
  - Ans The **profound** lesson Dr. Barnard **learnt** from the boys was that it's not what you've lost that's important. What is **important** is what you have **left**.

profound - நன்கு உணர்ந்த, learnt - கற்றார், important - முக்கியமான, left - விட்டுச் செல்லுதல்

- Answer the following questions in three or four sentences.
  - Detail the statistics Dr. Barnard has provided in his speech.
    - Ans Suffering seems so **cruelly prevalent** in the world today. Out of 125 million children born this year, 12 million are unlikely to reach the age of one and another six million will die before the age of five and of the rest, many will end up as mental or physical cripples. This is the statistics provided by Dr. Barnard.

statistics - புள்ளியியல், cruelly prevalent - மிகவும் கொடூரமானது, mental or physical cripples - மன அல்லது உடல் முடக்கம், provided - வழங்கப்பட்டது

- b. What happened when the doctor couple were crossing the street?
  - Ans When Dr. Barnard and his wife were crossing a street after a meal, a car knocked him into his wife. She was thrown out into the other lane where another car from the opposite direction struck her.

opposite direction - எதிர்த் திசையில், struck her - அவளைத் தாக்கியது

- What injuries did they sustain in the accident?
  - Ans Dr. Barnard had eleven broken ribs and a perforated lung. His wife had a badly fractured shoulder.

injuries - காயங்கள், broken ribs - உடைந்த விலா எலும்புகள், badly fractured shoulder - மோசமாக உடைந்த தோள்

- Dr. Barnard couldn't find any nobility in suffering. Why?
  - Ans He couldn't find any **nobility** in suffering because his heart **sinks**, when the patients move about restless and when a lonely child cries in a ward at night.

nobility - பெருந்தன்மை, sinks - மனச்சோர்வு அடைகிறது, restless - அமைதியற்று, lonely - தனியான

- Why does Dr. Barnard find suffering of children heartbreaking?
  - Ans Dr. Barnard finds the **suffering** of children **heart breaking** because of their total trust in doctors and nurses.

suffering - வேதனை, heartbreaking - இதயத்தை நொறுக்குகிறது

- How did the boy who played the mechanic lose his eyesight?
  - Ans One night, when the boy's mother and father were **drun**k, his mother threw a lantern at his father. It missed and the lantern broke over the child's head and shoulders. He suffered severe third-degree burns on the upper part of his body and lost both his eyes.

drunk - குடித்திருந்தனர், severe - கடுமையான, burns - தீக்காயங்கள்

- Why does Dr. Barnard describe the blind boy as a 'walking horror'?
  - Ans Dr. Barnard described the blind boy as a 'walking horror' because he had a disfigured face and a long flap of skin was **hanging** from the side of his neck to his body.

walking horror - நடமாடும் பயங்கரம், disfigured face - சிதைந்த முகம், hanging - தொங்கிக் கொண்டு

- What were the problems the trolley driver suffered from?
  - Ans A few years earlier, the doctor successfully closed a hole in the trolley's driver's heart. The boy had also a malignant tumour of the bone. His shoulder and arm were amputated, a few days before the race. | bone - எலும்பு, amputated - துண்டிக்கப்பட்டன

Answer the following in a paragraph of 100 - 150 words each. 3.

Give an account of the medical problems for which the two boys were hospitalized.

Ans The mechanic was seven years old. One night, when his mother and father were drunk, his mother threw a lantern at his father. It missed and the lantern broke over the child's head and shoulders. He suffered severe third-degree burns on the upper part of his body and lost both his eyes. He was hospitalized. As the **wound healed** around his neck, his lower jaw became gripped in a mass of fibrous tissue. The only way this little boy could open his mouth was to raise his head. The trolley driver's heart was operated to close a hole in it. He had also a malignant tumour of the bone. A few days before the race, his shoulder and arm were amputated. There was **little hope** of his **recovery**.

suffered - பாதிக்கப்பட்டார், wound - காயம், healed - குணமானது, fibrous tissue - நரம்புக் திசு, little hope - சிறிதளவே நம்பிக்கை, recovery - மீட்பு

"These two children had given me a profound lesson ...." Elucidate.

Ans Dr. Barnard realized that the children had given him a profound lesson in getting on with the business of living. It is the joy in the real sense of word, not just something for pleasure, amusement and recreation. It is the celebration of being alive. Dr. Barnard had been looking at the suffering from the wrong end. He understood that the experience of suffering makes a person a better one. One cannot appreciate light, if he has not known darkness. Similarly, warmth cannot be appreciated, if one has experienced biting cold. The two children have shown Dr. Barnard that what you have left is more important then what you have lost.

realized - உணர்ந்தார், profound - ஆழ்ந்த, appreciate -பாராட்டுவது

Describe the 'Grand Prix' at Cape Town's Red Cross Children's Hospital.

Ans At Cape Town's Red Cross Children's Hospital, a nurse had left a breakfast trolley unattended. This trolley was taken over by a daring and bold duo - a driver and a mechanic. The mechanic provided motor power by galloping along behind the trolley with his head down, while the driver, seated on the mower deck, held on with one hand and steered by scraping his foot on the floor. The choice of roles was easy because the mechanic was totally blind and the driver had only one arm. That put on quite a show that day. Judging the laughter and shouts of encouragement from the rest of the patients, it was a much better entertainment than anything anyone puts on at Indianapolis 500 car race.

breakfast - காலை சிற்றுண்டி, daring - தைரியமான, steered - ஓட்டினான், scraping - உரசியபடி

How did a casual incident in a hospital help Dr. Barnard perceive a new dimension of life?

Ans Dr. Barnard had a wrong view of suffering. But the two children taught him a profound lesson. Inspite of their disabilities, they provided a lot of entertainment to the patients at the hospital. He learnt that suffering is **necessary** and being alive is important. He also learnt that the business of living is the celebration of being alive. They showed him, it's not what you have lost that's important. What is important is what you have left. He understood that we don't become a better person because we are suffering. But we become a better person because we have experienced suffering. Through these children, he perceived a new dimension of life.

- வேதனை, disabilities - குறைபாடுகள், entertainment - பொழுதுபோக்கு, necessary - தேவையான, important - முக்கியமானது

- Life is unjust and cruel to certain people. Do they all resign themselves to their fate? Can you think of some who have fought their disabilities heroically and remained a stellar example for others? (for e.g. the astrophysicist Stephen Hawking, a paraplegic). Give an account of one such person and his / her struggle to live a fruitful life.
  - Ans Being blind and deaf, Helen Keller became a lecturer and an activist. It's not so easy to become a **lecturer** for a person, if he is blind and deaf, unless they possess **tremendous** will power. She was the first person to earn a degree of Bachelor's in Arts. She was the co-founder of American Civil Liberties Union (ACLU), a political activist and an American author. She devoted much of her later life to raising funds for the American foundation for the blind. During seven trips between 1946 and 1957, she visited 35 countries on five continents. She met the world class leaders there. She received a presidential Medal of freedom award by the President of the United States.

activist - ஆர்வலர், lecturer - விரிவுரையாளர், tremendous - மிகப்பெரிய, political activist - அரசியல் ஆர்வலர், devoted - அர்ப்பணித்தார், raising funds - நிதி திரட்டுதல்

